

"DE STADSOMROEPER." nr. 105
Stadsblad dat 4 keer per jaar
verschijnt
Oplage: 615 exemplaren

Redactie

Pieter Albada
Hanny Bergsma-Sikkens
Atsje Boersma-van der Veen
Corrie Leffertstra-van der Weiden

Medewerkers

Aly de Boer, Jan Folmer, Hilde de Haan,
Menno Knot, Rudie Leegstra, Klaartje
Lubach, Patrick de Vries, Agent 007
en anderen.

E-mail adres:

info@destadsomroeper.nl

Redactieadres:

Hanny Bergsma, Dubbelstraat 129,
8556 XE Sloten, telef. 0514 - 531775

Vragen over abonnementsgelden:

Gert Jan Bennema, telef. 06-81545577
administratie@destadsomroeper.nl

Abonnementskosten per jaar:

Een abonnement op alleen
"De Stadsomroeper" bedraagt € 5,00
Een abonnement op De Stadsomroeper
in combinatie met het lidmaatschap
van Plaatselijk Belang bedraagt € 10,00
Een postabonnement op "De Stads-
omroeper" moet € 8,00 kosten

Losse nummers: Eur. 2,00

Bankrekening nr.: 305254154

Bezorging: Sjouwe Leffertstra, Sloten

Drukwerk: Multicopy, Drachten.

**Een financiële bijdrage wordt
ontvangen van de Rabobank**

Uiterste inleveringdatum kopij:

15 FEBRUARI 2010

INHOUDSOPGAVE:

DAN IS DE EIN FAN IT JIER YN	2
SICHT	
HJIR EN HJOED	3
FAN SPANJAARSDSDYK OANT	4
REINIGINGSDIENST	7
GROETNIS UT IT FAR	8
EEN JAAR GEEN WINKEL MEER	9
TENNISVERENIGING	10
IN AMERIJE	11
UT PAKES SLEATTEMER FERLINE	14
YN PETEAR MEI DURK LEENTJES	15
HARTELIJK DANK	22
SLEUTELGAATJE	23
NOSTALGIE EN WATEROVERLAST	24
KWF COLLECTE - - - DE POARTE	25
SLEAT EARTIIDS EN HJOED-DE-DEI	26
JEUGDFOTO	27
IN MEMORIAM	27
JUBILEUMBOEK BESTELLEN	28
FOTO SINTERKLAAS	29
BEZOEKERS KERKEN	30
VRUCHTBAAR JAAR	31
COLLAGES BABY-FOTO 'S	32
CAMPING DE JERDEN	34
BRUGPASSAGES	35
MOLEN DE KAAI	36
PLAATSELIJK BELANG	37
MUSEUM STEDHUS SLEAT	38
BEZOEKERS KERKRONDELEIDINGEN	38
MUZEKVERENIGING STED SLEAT	39
HISTORISCH KIJKFEEST	41
THOR EN FANCY FAIR	42
IN MEMORIAM	43
GAASTERLAN-SLEAT PROMOTION	45
HANS LOKEMA	46
VOETBALCLINIC	48
OPROEP KENTEKENPLATEN-B	48
REIS MET TALL SHIP BARK EUROPA	51
FIBROSE EN OORLOGSWINTER	58
EVACUEES	59
JAPANS BEZOEK	62
KLEURPLAAT	63
DREAMBYLD	64

EN DAN IS DE EIN FAN IT JIER AL WER YN SICHT.

In jier, dêr 't in soad yn bard is. Wat wie it fan 't winter gesellich en drok yn Sleat. In elk wie hiel efkes yn de sfear fan in Alvestêdetocht. En... hoe komt it fan 't winter?

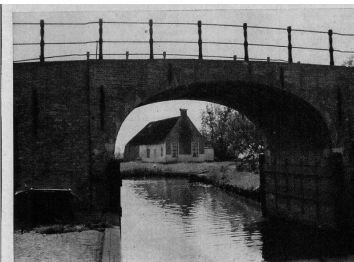
Soene we wer in echte "Tocht der Tochten" krije? Om al fêst te priuwen oan dit mooglike barren, kinne jo yn Ljouwert nei de film. Fierderop yn dizze útjefte fine jo de reklame fan "De Hel van '63".

En wat stiet der noch mear yn dit nûmer? We binne bliid dat ús fêste meiwurker Patrick wer "In amerijke" makke hat in prachtich petear hân mei in bekende jonge postboade. We ha wer in "bedrijvigheidje", in groetnis út It Far en fansels in Yn petear mei....

Ek in Sleutelgaatje ûntbrekt dizze kear net.

Fansels sa as jo wend binne oan de ein fan in jier, fine jo de jierferslaggen. Dêrby stiet in oersicht fan de popkes dy 't yn 2009 berne binne. As de âlders in foto ynlevere ha, stiet er der by. Gau efkes sjen! Sneon 21 novimber is it lang ferwachte jubileumboek presenteard yn De Mallemok te Sleat. Auke Bergsma hat in ferslach makke mei foto 's fan dizze reuny-eftige middei.

Yn it foarige nûmer stiene foto 's fan de restauraasjewurksumheden fan

de poarten. Sa as jo grif wol sjoen hawwe op jo sneinskuier sit der aardich avesaasje yn. We binne der noch net, mar we rekkenje der op dat it de kommende maitiid wer twa moaie geve monuminten binne. De festingwâl oan de Veermanskaai sil dan ek wol restaureare wêze. Dizze bouwurken hearre by it oansjen fan Sleat. As alles klear en opromme is, sil ik in foto meitsje foar it folgjende nûmer fan De

Stadsomroeper. Pleatslik Belang hat in ledenwerfaksje hâlden. Dat hat inkele nije leden opsmitten, dêr 't de redaksje wiis mei is. We hoopje dat de nije leden genietsje sille fan ús blêd. Nije ynwenners wolle wy graach wize op de mooglikheid om harsels foar te stellen. Dit kin troch in stikje te skriuwen mei in foto der by.

***Wy fan de redaksje wolle in elk Noflike Krystdagen
en in goed 2010 tawinskje.***

Pieter Albada.

HJIR EN HJOED

Berne:

30 septimber '09 Marlies
Wietske dochter fan
Hendrik en Hiske Wijnia-
de Wolff, Burg.G.Haitsma
Mulierstraat 32
10 oktober '09, Jelte soan fan Jan Jaap Rijpkema
en Christy van Gelre, Jachthaven 7.
5 novimber '09 Merijn Wiebe soan fan
Christiaan en Katharina Pander, Ruurd Altastrj.1.
14 novimber '09 Sieger soan fan Gerrit Knot en
Henderika Risselada, Dubbelstraat 190

Berne om utens:

28 juny '09, Giovanni Enrico soan fan
Marijke Dijkstra en Ido de Vries, Balk.
26 septimber '09 Gido soan fan
Klaas Muizelaar en Serinde Cornelissen,
It Hearrenfean.
5 oktober '09 Tiemen Ferdy soan fan
Hessel Altenburg en Lenie Deinum, Balk.
20 nov. Ilse Bajema dochter fan Jan-Anne
Bajema en Tinie de Jong, Balk

Stoarn:

16 okt.'09 Jane Ruurd Gerhard Visser, 78 jier.
20 nov. '09 Jan Klijnsma, 63 jier

Om utens:

sept. '09 mefr. Bergsma-de Boer út De Jouwer.

Sa lang troud:

40 jier, 01 okt. '09 fam. H.Baukema-Lootsma,
Spanjaardsdijk 24.
40 jier, 29 okt. '09 fam. P.Tiemersma-van der Goot,
Bolwerk ZZ. 77.
50 jier, 21 nov. Jan en Roelie de Graaf,
Spanjaardsdijk 1.

Ferhûze yn 'e stêd: Ofreizge:

Marieke Hornstra en Dirk Flugter, Dubbelstraat 131.
Nei Tsjerkgaast, Teatske Brinksma.

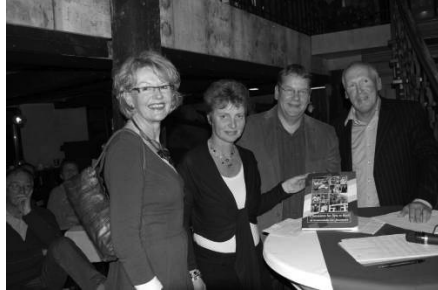
Hawwe jo ynformaasje dy 't absolút net yn dizze rubryk ûntbrekke mei, jou dy dan efkes troch oan de redaksje. Allinnich op dy wize slagge wy deryn om de lêzers goed te ynformearjen oer alle mutaasjes dy 't Sleat oanbelangje. Bern dy 't om utens berne wurde, sille allinnich yn dizze rubryk pleatst wurde as dat efkes troch de âlders trochjûn wurdt of troch bygelyks in bertekaartsje te stjoeren.

'Fan Spanjaardsdyk oant Heerenwal'

Als wij, Auke van Homme & Jet en Pieta van Marten & Betsje, zaterdag 21 november '09 vrij vroeg richting De Mallemok lopen voor de presentatie van het jubileumboek van de Stadsomroeper, blijkt al spoedig dat wij niet echt de eersten zijn.

De eerste tafels zitten dan al vol en de sfeer is die van een reünie. Bekende gezichten van Hornstra's, Stegenga's en Straatsma's worden afgewisseld met minder bekende gezichten. Ik blijf niet de enige te zijn die niet iedereen

(her)kent, maar door goed te luisteren naar de verhalen die al snel loskomen wordt dit probleem al snel opgelost. Opvallend is dat niet alleen de namen worden genoemd, maar vaak ook het huis waar ze vroeger gewoond hebben. De redactie van De Stadsomroeper staat bij de bar van De Mallemok en ontvangt de gasten met op de achtergrond treksakmuziek van Atsje Boersma en Jetske van der Heide. Geartsje Breimer kan door ziekte

helaas niet mee spelen.

De Mallemok zit al lekker vol als Pieter Albada de microfoon ter hand neemt. In zijn welkomstwoord worden alle aanwezigen en met name burgemeester Hoornstra welkom geheten in zijn functie van voorzitter van het Van der Walfonds.

Even wordt er stilgestaan bij het plotselinge overlijden van Jan

Klijnsma, afgelopen vrijdag.

Hierna vraagt Pieter Albada aandacht voor Pieter Haringsma, de "echte" Stadsomroeper. Deze is al enige tijd bezig om een nieuw pak te laten maken, en nu is het dan eindelijk klaar.

In vol ornaat komt Pieter uit de schaduw van het voorhuis tevoorschijn. In het volle licht ziet de nieuwe outfit er keurig uit. Pieter heeft een foto bij zich, waarop hij in zijn allereerste pak staat uit 1983.

Hierna volgt een gedetailleerde verslag van "Het nieuwe pak van Pieter", en dit is echt "bij Dokkum om".

Zoals veel mannen heb ik een (beetje veel) hekel aan kleding uitzoeken en passen, maar wat Pieter heeft meegemaakt: petje af!!! Menigeen had al eerder gezegd dat het oude pak nog best een jaartje of wat meekon. Als Pieter met de fotograaf naar buiten gaat om voor De Mallemok foto's te maken, wordt binnen een kar (model 1963) door drie dames binnengereden. Dit zijn de dames Hanne, Gonne en Tet. Op deze kar ligt het jubileumboek. Door de drie dames (met leesbril voor de kleine lettertjes) worden enkele citaten uit het boek voorgelezen, met de vraag aan de zaal: van wie zou deze opmerking nu zijn?

Bij "eins bin ik troch in weddenskip oan myn frou slagge" schiet Hanny van der Werf zo hard in de lach, dat verder raden door de aanwezigen in de zaal niet nodig is. Deze stukjes maken je toch nieuwsgierig naar de rest van het boek. Dit wordt door Gerben Stegenga feilloos aangevoeld en een Powerpoint presentatie, met

citaten en foto's uit het boek gaat draaien. Ik zie mezelf ook nog voorbij komen: een strand vakantie op Ameland begin zestiger jaren; Heit met de broeks pijpen 3x omgeslagen en ik flink kauwend op een boterham met heel veel zand. Trouwens, wie heeft deze foto aan de redactie van De Stadsomroeper gegeven?

Dan is de volgende foto al weer aan de beurt, en meer reacties uit verschillende hoeken van De Mallemok volgen. Achterin staan naast enkele laatkomers ook "nieuwe" Sleattemers, o.a. de heer Lindeboom, oud- veearts uit Lemmer die sinds kort op de Lindegracht woont (in het huis van Rudolf Visser.....)

Dan is het tijd voor het officiële gedeelte van de middag. Gerben Stegenga geeft een overzicht van 25 jaar Stadsomroeper:

het doel van De Stadsomroeper, de redactie van het eerste uur, de verontwaardiging van de nietploegen als het blad compleet door de drukker wordt aangeleverd, het knip- en plakwerk op een lichtbak tot complete opmaak op de PC: alles komt voorbij. Daarna wordt het eerste exemplaar aan de voorzitter van de Stichting Van der Walfonds, de heer W. Hoornstra, overhandigd. Het Van der Walfonds heeft, evenals Woningstichting Zuidwest Friesland, financiële steun verleend voor de totstandkoming van het jubileumboek. De heer Hoornstra zet de gehele redactie in het zonnetje. Terecht! Als dank voor zijn vele "Yn petear mei..." krijgt Jaap Lubach een boek aangeboden.

Als de aanwezige fotografen de redactie met jubileumboek op foto en film vast leggen, neemt René Kuyl namens Plaatselijk Belang het woord en even later wordt de redactie opnieuw in het zonnetje én in de bloemen gezet. Voorzitter Hoornstra is de zaal ingelopen en komt getooid met ambtsketen als

burgemeester Hoornstra weer naar voren gelopen en neemt nu in die functie het woord.

Hij noemt dan naast de gehele (oud)redactie en alle medewerkers van De Stadsomroeper Gerben Stegenga als een speciaal iemand, die eigenlijk ook wel eens op een speciale manier in het zonnetje mag worden gezet. Gerben krijgt tijdens het opnoemen van alle werkzaamheden uit heden en verleden langzaam een kleur en gaat rechter op staan. Dan valt het (euro)kwartje. Het heeft Hare Majesteit behaagd, en hoe!!

Gerben wordt benoemd tot Lid in de Orde van Oranje Nassau, en onder een staande ovatie van alle aanwezigen in de zaal worden de versierselen opgespeld. Eén van de eersten die de kersverse "ridder" feliciteert is oud-burgemeester Wiebe Pitlo.

In zijn dankwoord legt Gerben uit dat hij op dit moment pas begrijpt, waarom mem Stegenga op vrijdagavond 'it hier sa moai yn e krul hie'. Toen hij daarover een opmerking maakte, werd hier door mem mooi omheengepraat. Dat Gerben in de twee jaar van aanvraag van het "lintje" tot de uitreiking vandaag niets in de gaten had, komt waarschijnlijk mede door alle pogingen van echtgenote Jannie, om zijn aandacht af te leiden. Uit betrouwbare bron is vernomen dat Jannie een

kleine blessure zou voorwenden, waardoor Gerben thuis als erpleegster geen tijd zou hebben voor andere dingen en ook geen andere mensen zou spreken, die zich misschien zouden kunnen verpraten.

Iedereen in Sloten heeft wel eens een misstap gemaakt op de bolstiennen, en dat was Jannie nu ook van plan: de ankel verkloffen om zo de aandacht van Gerben alleen op haar te richten.

De misstap van Jannie ging echter niet helemaal volgens plan, maar draaide in het schemerdonker van de Lindegracht uit op een kapotte pols en een fikse hoofdwond, compleet met hersenschudding.

(en Gerben had nu helemaal niets in de gaten; keurig gedaan Jannie!!!)

Van burgemeester Hoornstra ontvangt Gerben een houten kistje met de opdruk "Kanselarij der Nederlandse Orden", waarin de ridderorde kan worden opgeborgen. Het kistje bevat ook een Handleiding, waarin wordt beschreven waar en wanneer de ridderorde mag worden gedragen. (en ik denk dan stiekum: tot aan de pyjama toe?)

Stel je voor: na een lange werkdag bij DE in Joure is Gerben moe. De ridderorde, welke Gerben de gehele dag apetrots naast het DE bedrijfslogo heeft gedragen, wordt voorzichtig losgemaakt en dan op het (lange) flanellen nachthemd weer vastgemaakt. Met een brede glimlach op de lippen draait Gerben zich onder het dekbed om naar Jannie voor een nachtzoen.

Overdag een Ridder, 's nachts een Ridder!

Tekst en foto 's zijn van Auke Bergsma.

De overige 67 foto 's vindt u op: www.destadsomroeper.nl

Jubileumboek en dan doorlinken.

MEDEDELINGEN VAN DE REINIGINGSDIENST **GAASTERLAN - SLEAT**

Zoals u op de afvalkalender van 2009 kunt lezen, zal er in de week van 21 t/m 25 december geen containerroute worden gereden. Dit betreft de GFT-route.

Dit zal weer plaatsvinden in de week van 4 t/m 8 januari.

Op vrijdag 8 januari is er weer de kerstbomen en takkenroute.

De takken moeten bijeengebonden zijn in hanteerbare bossen.

Het Kringloopstation op Eigen Haard in Balk is ronde de kerst en oud en nieuw geopend op de volgende data:

maandag 29 december.

zaterdag 2 januari.

maandag 4 januari.

steeds van 09.00 – 12.00 uur.

GROETNIS UT IT FAR (3)

Wij, Frans en José Stas, zijn de burens van Leo en Ria van den Brom. Zij hebben ons gevraagd "Groetnis ut it Far 3" te maken.

Sinds 27 maart 2007 wonen wij hier. Wij hebben een zoon en een dochter die in Delft wonen waar wij vandaan komen. Het is echter niet de enige plaats waar wij gewoond hebben. Den Haag, Goes, Curaçao, Den Hoorn gingen hieraan vooraf. Erg honkvast zijn wij dus niet. José is begonnen met een cursus Friese les om er een beetje in te komen. Een aanrader voor

nieuwkomers! Je krijgt buiten de Friese taal ook info over Friese gebruiken etc. wat erg leuk is. Frans werkt bij Rijkswaterstaat en heeft nog een aantal jaren te gaan. In de weekends zeilen wij als het even kan in ons zeilbootje waar wij nog steeds ontzettend van genieten en wat ook een van de redenen was om naar Friesland te verhuizen. Frans is geboren op Curaçao en heeft daar 14 jaar gewoond. Hij kwam al heel jong in aanraking met de zeilsport. José is na ons trouwen tijdens een verblijf van 5 jaar op Curaçao met zeilen en surfen in aanraking gekomen. Onze dochter is er geboren en onze zoon was 5 maanden toen wij verhuisden. Heerlijk klimaat met 2 kleine kinderen!! Na onze verhuizing naar Sloten is José gestopt met werken. Zij heeft hier een leesclubje opgezet. De info bij de slager opgehangen en uiteindelijk bestaat het clubje nu uit 8 personen. Sportief kun je ons wel noemen want wij houden ook allebei van tennis. Wij zijn lid van TV Sleat. José tennist ook in Sint Nic. Ook wandelt zij 1 x per week bij een wandelclubje. Sinds dit jaar zingt José bij de Sleatemer Kaaien waar zij veel mensen heeft leren kennen. Daarnaast doet zij nog een cursus kunstgeschiedenis.

Al met al hebben wij het gevoel al redelijk ingeburgerd te zijn. Wij genieten nog steeds van de rust hier en het gemak om even "een rondje te zeilen".

Oant sjen!
Frans en José Stas

BEDRIJVGHEIDJE

Een jaar geen winkel meer.

Wat is dat jaar snel gegaan. 19 jaar heb ik de winkel met heel veel plezier gehad. Zelf dacht ik eerst dat ik de winkel wel zou missen, maar daar heb ik eigenlijk geen ' eens tijd voor gehad. Ook voelde ik me best wel schuldig dat ik stopte want er werd gezegd "weer een winkel minder in Sleat". Gelukkig nam de fam. v.d Goot het TNT-agentschap over, dus dat blijft. Nu ik de winkel niet meer heb dan merk je pas wat een vrijheid je krijgt. Daar sta je eerst niet zo bij stil maar wat is het leuk om ook eens bij iemand op de koffie te gaan. Dit kon eigenlijk nooit want de winkel moest open. Nu zijn we druk aan het verbouwen en wordt de vroegere winkel onze woonkamer. Ik werk met heel veel plezier 2 avonden in de week in het Talma Hiem in

Balk. Verder kan ik nu ook mee naar een zwemles, rijden voor een schooltje van een van de kinderen. Ook zijn we het afgelopen jaar bijna 3 weken naar Frankrijk geweest in het hoogseizoen. Dus u ziet ik verveel me geen moment. Ik wil u nog bedanken voor het vertrouwen, dat u gehad hebt in al die jaren dat ik de winkel had.

Met vriendelijke groet Ineke Visser.

November 2008.

De telefoon gaat. Atsje Boersma. Of de tennisvereniging interesse heeft om in de Stadsomroeper te schrijven. Een wervend praatje in het Fries van Atsje en ik zet alle zeilen bij. Ik heb tenslotte ooit een cursus bij de Afûk gevolgd. Ik vind het geen gek idee, dan blijft iedereen in Sloten op de hoogte hoe het er bij de tennisvereniging aan toe gaat. Ik laat het nog even bezinken.

Januari 2009.

Een brief. *De redaksje fan De Stadsomroeper soe it aardich fine as de ferienings har wat sjen litte en wy sjogge de kopy hoopfol temjitte.* Ik begin het leuk te vinden. Het mag ook in het Fries want *wy wolle de tekst wol neisjen en sa nedich de flaters der út helje.* Dat 'in het Fries' gaat me niet lukken maar het eerste stukje voor de Paaseditie is snel geschreven.

April 2009.

Wat vliegt de tijd. Een oproep om vooral de deadline niet te vergeten. Gelukkig hebben we net een tennistoernooi achter de rug en Klaartje is zo vriendelijk om daar een verslag van te maken. Klaartje: super!

Juli 2009.

Minsken, de folgjende Stadsomroeper stiet wer op priemmen. Ja, ja. Wat nu. Het is volop vakantietijd. Een rondje langs de leden van de vereniging leert me dat Margriet thuis is en ook wat wil schrijven. Een heel leuk verhaaltje valt er in mijn mailbox. Dank je wel Margriet!

Oktober 2009.

Hy komt der wer oan! Het wordt wel wat dwingend en de maanden vliegen sneller voorbij dan ik had gedacht. Waar schrijf ik over? Over de damesochtend op maandag? Over hoe gezellig dat altijd weer is, hoe geweldig het is om te zien hoe die redelijk op leeftijd rakende dames als jonge meiden over de baan vliegen (nee Anita, ik heb het niet over jou, jij bent nog een jonge meid) en hoe lekker het kopje koffie in het zonnetje na afloop is?

Of moet ik het hebben over de woensdagavond. Druk bezocht door een ploeg heren en dames die op het scherp van de snede vechten om een gewonnen game en daarna onder het genot van een biertje of glas wijn de spanning van zich af laten glijden?

Ik kan het hebben over de tennislessen van Rob op de maandagavond. Ik kan schrijven over de nieuwe leden uit Wijckel waar we heel erg blij mee zijn. Enthousiastelingen die we zo nodig hebben. Welkom!

O ja, ik kan ook een verslag van het BBQ toernooi maken. Schitterend weer, leuke wedstrijden en heerlijk eten dat ieder jaar weer prima wordt verzorgd door onze Sleattemer slager.

Het verven van ons hok kan ik beschrijven. Een klus waar we tegenop zagen omdat het hout in niet al te beste conditie is. De dames van de maandagochtend sopten het houtwerk en Sjoerd en Titte konden daarna met de verfkwest aan de gang.

Nee, daar ga ik allemaal niet over schrijven. Ik houd het simpel deze keer en wens iedereen namens het bestuur van Tennisvereniging Sleat plezierige feestdagen en een goed, gezond en sportief 2010 toe.

Talitha Vormer

IN AMERIJKJE

In deze rubriek zijn wij eventjes ('in amerijkje') te gast bij een (oud-)Sleattemer. Hij/zij vertelt over wat hem/haar bezig houdt, zodat wij als Sleattemers wat meer over elkaar komen te weten.

Voordat we bij onze gastheer van vandaag naar binnen stappen, wil ik de trouwe lezers van deze rubriek bedanken voor hun geduld. Jullie hebben na de eerste editie van deze rubriek een tijd niets meer vernomen. Ik hoop dat ik dit geduld vandaag kan belonen.

Vandaag stap ik binnen bij de bekendste zaterdagpostbode van Sloten: Meindert van der Wielen. Hij is 21 jaar en naast postbode ook nog student aan de universiteit van Wageningen. Of, zoals ze het op de universiteit zelf noemen: 'Wageningen University of life sciences'. Ik vraag mij af waarom ze toch altijd een 'mond-vol-naam' bedenken, terwijl iedereen weet dat het om de landbouwuniversiteit (of zelfs 'boerenuniversiteit') gaat!

Hoe gaat met u?

"Nei omstandigheden hiel goed. Moatst dy foarstelle: al njoggentich jier. Wa hie dat tinke kinnen! Ik bin noch sûn en gean wol gau ris efkes op'en paad." Meindert haalt ondertussen de koek uit de keuken.

Omdat ik er vandaag zin in heb, besluit ik om dan eerst maar zijn pake, ook Meindert, te interviewen. Dit blijkt niet lang te duren. Zo begin ik dan toch maar met de persoon waar het werkelijk om draait.

Meindert, om meteen met de deur in huis te vallen: wat voor studie doe jij in Wageningen?

"Ik zit in het vierde jaar van de studie plantwetenschappen. Of in ieder geval: qua studiejaren. Qua studiepunten loop ik helaas wat achter!"

Wat houdt deze studie in en waarom vind je deze richting zo interessant?

"Leuk dat je dat vraagt!"

Waarom?

"Elke zaterdag als ik de post rondbreng is er wel iemand die dat vraagt. Nu ik toch in de Stadsomroeper sta: bedankt voor jullie interesse!"

Dus eigenlijk weet heel Sloten al wat plantwetenschappen inhoudt?

"Haha, dat zou kunnen. Maar om terug te komen op je vraag: overal om ons heen zijn planten te vinden. Toch hebben de meeste mensen geen flauw idee wat planten allemaal doen. Daar kom ik met deze studie wel steeds meer achter. Wat ik zo mooi vind aan deze studie is dat het breed is, maar ook heel specifiek."

Hoe bedoel die laatste zin?

"Je houdt je bezig met de teelt, maar ook met de bestrijding van ziekten onder planten en eigenlijk alles wat nog met planten te maken heeft. Ja, plantjes zijn mooi werk!"

Doen jullie ook aan genetische manipulatie?

"Daar houden wij ons inderdaad ook mee bezig."

Roept dat geen weerstand op?

"Zeker. Een organisatie als Greenpeace is er alles aan gelegen om ons onderzoek te dwarsbomen. Zelfs als wij het onderzoek nog niet zijn gestart!"

Wat vind jij daar van?

"Mensen zien alleen de negatieve kanten. Wij proberen altijd eerst op een natuurlijke (quote: "*biologische* klinkt zo geitenwollensokken") wijze de teelt te verbeteren en de ziekten te bestrijden."

Kun je een voorbeeld noemen?

"Er zijn bedrijven die lieveheersbeestjes of hommels verkopen om zo ongedierte tegen te gaan en de bestuiving van bloemen te verbeteren."

Wat doe je naast je studie?

"Ik ben lid van de 'Wageningsk Studinte Selsskip foar Fryske Stúdzje' (WSSFS). Een vereniging voor Fryske studenten in Wageningen. Het officiële doel van de vereniging is om '*jongerein út Fryslân har thús fiele te litten yn Wageningen*'. Maar eigenlijk betekent dat gewoon: gezellig met zijn allen bezig zijn. Wel leuk om te vertellen is trouwens dat onze

vereniging volgend jaar februari 80 jaar bestaat!"

Wat is jouw aandeel in die vereniging?

"Ik ben een jaar *ponghâlder* geweest en ik onderhoud de webpagina: www.wssfs.nl."

Ik ken de Groningse nachten. Is Wageningen daarin anders?

"Wageningen is natuurlijk een stuk kleiner dan Groningen. Toch is er hier ook elke avond wel wat te beleven. Sterker nog: Wageningen had tot voor kort de meeste kroegen per inwoner!"

Even wat anders. Mensen zien jou geregeld als postbode, hoe ben je er zo bijgekomen om dit te doen?

"Ik kom elk weekend nog thuis in Sloten en..."

Dus Sloten voelt nog als je thuis?

"Jazeker! Het is toch heerlijk om hier over straat gewoon Frysk tegen iedereen te kunnen praten! Maar goed. Het leek mij wel mooi om voor het weekend nog een baantje te kunnen krijgen. Toevallig stond er in de Balkster Courant nog een vacature om als postbode aan het werk te gaan."

Wat maakt de baan zo mooi?

"Het mooiste vind ik toch dat je lekker buiten kunt zijn. Ook is het lekker om, na een week vol ingewikkelde practica, lekker bezig te zijn zonder daar veel bij na te hoeven denken."

Het lijkt mij trouwens niet altijd mooi weer!

"Nee dat klopt. Ik moet je eerlijk

bekennen dat als ik de post doe, de weergoden mij tot nu toe aardig gunstig gestemd zijn."

Dus het regenpak kan aan de kapstok blijven hangen?

"Sterker nog: dat heb ik niet en dat koop ik ook niet. Want je zult zien, als ik dat ding in huis haal zal het altijd regenen!"

Haha, bijgeloof dus. Meindert, bedankt voor de koffie, de koek, en het interview. Ik ben ondertussen helemaal gebiologeerd geraakt. Ik bedoel: into de natuur (om het niet zo geitenwollensokken te maken).

Graag gedaan!

Ondertussen spannen zich donkere wolken boven Sloten samen. Zou Meindert dan toch dat pak nog moeten halen?

Tips, suggesties enz. voor 'In amerijke' zijn van harte welkom! Gelieve ze naar de redactie te sturen.

PV

ÚT PAKES SLEATTEMER FERLINE

Door een storing in de 'black box' (een programma waar alle copy van 'De Stadsomroeper' in bewaard wordt) zijn we niet zeker van het aantal reacties met betrekking tot de foto die ingestuurd is door Renate Nijholt. Gelukkig kon Margje Bosma ons een eind op weg helpen. De foto is waarschijnlijk gemaakt te Norg, tijdens een uitstapje/kamp van de meisjes vereniging uit Sloten e.o.

1. Berber Haringa, 2. Geertsje van der Zee, 3.? 4. Fokje Albada
5. een soldaat, 6. Grietje Lootsma?, 7. Truus van Dijk?
8. Margje Deinum, 9. Sientje Delfsma, 10. Betty de Vries.
11. Tiete van Dijk, 12. een soldaat, 13. Renate van der Goot
14. een soldaat, 15. Aly Zandstra, 16. Wytske de Jong of een dochter van Zijlstra uit Tjerkgaast, 17. Doetie Lootsma?

En no wer in nije foto. Dizze foto is noch net sa âld. We tinke dat er

makke is yn 1971. Hy komt út it foto-album fan ien fa de redaksjeleden fan de Stadsomroeper. It binne alle bern mei master en juffer fan de Iepenbiere Legere Skoalle fan Sleat.

Faaks witte jo it ien en oar te fertelle oer dizze foto of de minsken op de foto.

Jo reaksjes binne wolkom by de redaksje fan De Stadsomroeper.

YN PETEAR MEI DURK LEENTJES:

Zijn wereld was lange tijd niet groter dan Sloten en dat was een bewuste keuze. In zijn loopbaan schopte hij het van hulp brêgewipper/skriuwer bij de gemeente Sleat tot gemeente-secretaris in de gemeente Zwartewaterland. Zijn studie aan de bestuursacademie en later de rechten studie aan de Universiteit volgde hij in de avonduren. Hij werd wegens veelvuldige afwezigheid van school gestuurd. Hij moest zijn niet afgemaakte middelbare school compenseren met zelfstudie.

Zijn carrière als overheidsman onderbreekt hij door vastgoedrecht advocaat in Amsterdam te worden, maar de hectiek van deze adviespraktijk beviel hem minder goed. "Eltse dei in deadline en eltse minút moastst opskriuwe". Hoewel nog als adviseur aan dat kantoor verbonden, keert hij na een paar jaar terug bij de gemeentelijke overheid. Foar de fjirde kear is er Pake wurden. "Dan komt der in apart hormoan yn jo frij" Hij is er trots op dat de naam Durk Leentjes al in de Napoleontische tijd in Sloten voor komt; jammer dat dit no driget op te hâlden. Wie herkende hem niet in de vorige Stadsomroeper? We spreken met elkaar over de waarde van het opgroeien in Sloten, de band met de natuur, over zijn "bysûndere" dames CV: "it allinnich wêzen moat earst wenne, mar letter wolst dyn status as frijfeint net mear kwyt." Natuurlijk spreken we ook over zijn reizen, de kroeg, zijn charmante harde lach en zijn bijzondere talent om opmerkelijke Sleattemers na te doen.

Uit wat voor een gezin kom je?

Durk: "Us Heit wie Siebe Leentjes en us wie mem Lutske Migchels; se binne der beide net mear. Us heit wie wer de soan fan Durk. Us mem de dochter van Jan Migchels de kafébaas fan de Zeven Wouden. Ik bin der grutsk op dat myn namme al yn de Napoleontyske tiid yn Sleat foar komt. Ik bin de âldste soan út in húshâlding fan fjouwer bern: Durk, Jan, Coby, Bea. Myn jongste suske is ferstoarn hja hie it Syndroom fan Down. Us heit wie administrateur op it fabryk, in man fan de stêd. Heit hie in drok sosjaal libben. Hy hie in fêst plak oan de stamtafel, siet yn allerhanne bestjoeren. Us mem wie útslutend op de húshâlding rjochte. It wie in "trochsnee" húshâlding, in thúshûs".

Hoe was de sfeer destijds?

Durk: "Do kinst de sfear fergelykje mei wat Geert Mak oer Jorwerd skriuwt. (Redaktie: hij schreef: hoe God verdween uit Jorwerd). Op de dyk wie hiel wat te dwaan. We belibben in soad berne-aventueren. Prachtich wie it om by de stedsboeren as Germen Groenhof, Louw Bos, Watze Tromp en Johannes Haarsma om te slaan. Winters yn it bûthús by Groenhof, waarm, dampjende kij, moai ljochtskynsel, prúmkjende âlde mannen op in houten bankje, prachtich ! Of simmerdei mei nei de molkerij oer de Riensleat.

In soad tiid haw ik ek trochbrocht mei de fiskerslju Lytse Pieter en Gurbe Poepjes en letter mei Henk. Der wie neat moaier as mei harren nei de mar. Yn de Maitiid gongen we te aisykjen: myn maat Harry Altling en ik hawwe gâns wat oeren in fjild troch brocht. En yn 'e hjerst giene we mei ús heit en Evert Gijzen te jeien. Fierder wie der nei skoaltiid altiid

fuotbal en piksjitten. It leafst diene we dat mei de âldere mannen dy 't yn it foarstferlet sieten.

De bernetiid wie moai, avontuerlik, mar tagelyk ek beskerme. It wie in idéale tiid om op te groeien. Ik haw noch altiid langstme nei dy tiid, alteast nei de sfear fan doe. In lytse mienskip rûnom yn 'e natuer. De geborgenheid, de rêst, ik soe alle bern sa 'n jeugd gunne. Der wie gjin kompetysje fan wa 't it measte guod hie of wa't klean fan in bepaald merk oan hie. We hiene deselde oriëntaasje op de wrâld".

Hoe was je als kind?

Durk: Ik wie in braaf berntsje op de legere skoalle. Ik hie gjin muoite mei learen. Ik siet op de Iepenbiere skoalle; in hiel lytse skoalle. Doedestiid boarte men dan net maklik mei guon fan de Kristlike skoalle. Ik wie doe ek in protte by klasgenoat Thomas Oenema. By harren thús koe men hiel moai boartsje. Tsiis en Hinke wiene tige gastfrij en sawat alles mocht. Ek boarte ik wol in soad allinne. By hurde wyn siet ik allinne boppe yn'e mole en by reinich waar siet ik yn de riedseal âlde foto's te besjen.

Op de legere skoalle hat it ferstjêren fan master Cuperus in grutte yndruk op my makke. Ik wie hielendal fan slach. Ik moast de moarns op de dei fan syn ferstjerren wol twa kear "Ursus en de Stier" foar lêze. Yn it middekoast is de man stoarn. Ik siet doe yn 'e sechde klasse. Master hat ús heit adviseard om my nei Snits nei skoalle te stjoeren. Mar ús heit tocht: "Op de fyts nei Balk is better en it kostet ek minder".

Wat in ramp wie dy skoalle foar my. Ik die neat. "Wegens veelvuldig absentie" bin ik fan skoalle stjoerd. Doedestiids moasten we ek op sneon-te-moarn nei skoalle ta. As men dan net kaam moasten je twarris de tiid ynhelje. Ik moast sa folle ynhelje, dat ik no noch op dy skoalle sitten hie. De direkteur sei by it ôfskie: "Do kinst alles wurde, mar do wurdst wierskynlik bakkersfeint". Dat fûn ik net sa'n min foarútsjoch, as dat dan mar yn Sleat wie. Nee doedestiids woe ik allinnich yn Sleat wêze; yn it fjild en genietsje fan it libben in Sleat."

Je bent wel goed terecht gekomen?

Durk: "It goeie nijs foar eltse skoalferlitter is. Do kinst wol kompenseare mei selsstúdzje. It mindere nijs is dat it in berch tiid en trochsetten freget. Men docht der uteraard handiger oan om normaal jins skoalle ôf te meitsjen.

Yn myn tiid kaam de "flower power beweging" opsetten. As men mei dwaan woe, dan wiene jo tsjin de konsumpsje maatskippij en dat kaam my goed út. Sa is oan myn skoalkarriere betiid in ein kaam.

Nog steeds een beetje bedrukt als het over zijn vader gaat vertelt Durk: "Toen ik in 17 wie, is ús heit stoarn oan kanker. Hy wie doe 48 jier. Dat wie in grutte klap foar ús húshâlding. Hy hie in hersentumor en botkanker. Hy hat sa 'n 4 à 5 moanne thús op bêd lein.

Dat wie in swiere en drege tiid. Nei heit syn ferstjerren woe ús mem ferhûzje nei It Hearrenfean. Ik hie doe krekt ferkearing mei Jannie. Ik woe net mei nei it Fean en Jannie en ik bin doe yn it âlderlik hûs oan it Bolwerk trokken. (wer Iebe en Sita no wenje) Wy binne yn maaie 1972 troud. Ik wie noch mar 19 jier. Efterôf sjoen ryklik jong. Yn novimber is ús Ellen berne. Ik moast yn januari 1972 yn Militaire tsjinst. Ik wie infanterist en stelde doe alles yn it werk om ôfkard te wurden; dat wie doe ek yn de moade. Fierder as S4: claustrofobie, ha ik it net skopt. Se hawwe my út need letter 'Hofmeester' makke: in earfolle taak as in soarte fan kelnar yn de korporaalmes. Hawar, ik wie thússliepder om't ik troud wie. Eins hie ik neat te kleien".

Hoe ben je bij de overheid terecht gekomen?

Durk: "Nei tjinsttiid haw ik in simmer bij Peters yn de Zevenwouden wurke en dernei in skoft yn in gruthandel, de makelaardij en fersekeringen. Yn 1979 bin ik by de gemeente kommen. Ald wethalter Anne Dykstra trunde mei oan om te sollisitearjen. Ik hie earst myn twifels. Se moasten ien brûke foar administraasje. It like mei earst wat te "onkreukbaar" sil ik mar sizze. Mar nei in petear mei boargemaster Van Zwieten wie ik om.

Sa bin ik yn maart 1979 begûn as skriuwer op it gemeentehûs. It wie in bysûndere tiid mei earst de wethâlders Henk Brouwer en Tjipke de Jong en letter Menno Knot en Kees de Groot. Van Zwieten krige al ridlik gau in beneaming yn Breukelen en waard opfolge troch in waarnimmend boargemaster: Feite Faber, doe ek boargemaster fan Lemsterlân. Van Millegen waard doe siktaris. Ik waard twadde man en fierder bestie de ploech yn it lêst út Cor Schotanus, Rudy van Midlum, Marjan Ruiter en foar in pear dagen yn'e wike Nel Kunst. Leendert van Midlum wie ús boade. Bij gemeentewurken siet Theo Bosma op it stedhûs en yn'e bûtentjinst: brêgewipper Hendrik Kraak (Lucas Bols), Pé Tiemersma, Wiebe Haringsma en Johannes Mous. Dat wie de hiele ploech. Ik haw noait wer mei sa 'n wille wurke as yn Sleat. Ik ferkocht dêr de jiskepûden en draaide de brege. Ik wit noch hoe grutsk ik wie dat ik dy beneaming as help-brêgewipper krige. Letter ha ik noait wer sa tefreden oer in beneaming west. Fierder wiene jo op it stedhûs mei alles dwaande wat der mar yn in gemeentlike administraasje bard. Fan befolkingboekhâlding en boargerlike stân oant romtlike oardening en ûnderwiis. In geweldige learskoalle foar in begjinnend amtner fansels. Van Zwieten hat my oantrúnd om ris goed nei mysels te sjen; om my te ûntwikkeljen. Hy melde my oan by de Bestjoersakadeemje yn Ljouwert. Sa is myn selsstúdzje begûn.

De skaal fan it bestjoer fan Sleat wie eins de meast ideale foarm fan lokale demokraasje. Tichterby de boargers koe hast net. Yn dat opsicht wie weryndieling altyd in efterútgong. Sân riedsleden, de kiesdeler op rûchwei 40 stimmen. De riedseal altiid fol besikers. Super. Belangrike

thema's wiene doe: De Autofrije binnenstêd, de ferkeap fan de jachthaven en de twadde wenten. Mei dizze thema's haw ik ek hiel wat te stellen hân. Ik kin my noch heuge dat ik nei de Ried fan Steate moast yn in saak, dy't spile oer de ferkeap fan in twadde wenning. De eigner mocht syn wente allinnich wer als twadde wenning ferkeapje as der gjin belangstelling foar permaninte bewenning wie. No hie de man nei syn sizzen de wente langdurich foar permaninte bewenning yn'e ferkeap hân, mar gjin keapers opskarlje kinnen. Hy frege it kolleezje om ûntheffing om de wente wer foar twadde wente ferkeapje te kinnen. It wie de portefeuille van ús legendaryske wethâlder Tjipke de Jong. It kolleezje wegere de ûntheffing. De man gie yn beswier bij de ried. Hy makke dêr ek melding fan it feit dat der gjin belangstelling út de stêd wie foar syn wente, útsein ien telefoantsje fan wethâlder De Jong. Dit lêste wie nochal suggestyf en skeat De Jong yn it ferkearde kielsgat, dat hy helle yn'e riedsfergadering yn syn eigen styl foar it iepenbier bestjoer ûngebrûklik hurd út nei de beswiermakker: " Ik haw de lêste tsien jier gjin minder broeder sjoen as dizze man" , sei er; en heakke der oan ta: "de man falt dea foar in dûbeltsje". De ried wie it mei De Jong iens. Alleast it beslút wie, de man gjin meiwurking te jaan om't er nei tinken allinnich foar de haadpriis gong. No siet doe de Snitserkrante altyd by de fergaderingen en de journalist hie integraal de teksten fan De Jong oernaam. De kop wie: "ik haw de lêste tsien jier gjin minder broeder sjoen" De betreffende man hie de kranteknippsel meinommen nei Den Haach en utere him nochal emosjoneel oer de omgangsfoarmen yn de Sleattemer polityk. Ik mocht útlis jaan oer it gemeentlik hâden en dragen. Ik murk in sekere fernuvering by de stadsraden mar úteinlik waard "It Sleattemer bestjoer" yn it gelyk steld.

Foar tjinstferliening en foar de bedriuwsfiering wie weryndieling needsaak, mar foar de beliedsthema's en binning mei de de boarger is sa'n opskaling yn myn eagen skande. Grutte gemeenten lykas no yn 'e stúdzje, binne neffens my net geskikt foar in plattelânstruktuer.

Inmiddels voor de tweede keer vader geworden?

Hoe was je als vader?

Durk lachend: Ik wie der foar de kaders en Jannie regele de húshâlding. Jannie wie thús, sa 't dat wênstich wie yn dy tiid. Ik hie in (te) útbundich kroechlibben yn de jierren 70. Ik wie in soad fan hûs. Ik hie de jachtakte fan ús heit oernommen wêrmei 't ik sneons besteld wie. Ik siet op de biljertklup en moast fierder alle sittinkjes meimeitsje. Men moast der by wêze; men koe eins net op fakansje. In wike fan hûs wie mei eins fierstente lang. Fierder wie der ek altyd wol wat mei boatsje farderij. Tjits Rypkema en ik bin doedestiids ek in protte ûnderweis west. Letter hat it skútsjesilen mei Hilbrand de Vries, in moaie tiid west.

Der sieten doe mear minsken as no yn 'e kroech mei in anekdoatysk ferhaal. Minsken as Henk Kraak, Sikke en Siemen Poepjes, Lolle Poepjes,

Lytse Piter Poepjes, Sibbele Reekers, Pieter Steenbeek, Jelte van der Goot, Marten Spoelstra, Geale Risselada, Tjepke de Jong, Johannes Haarsma, Sybren Bergsma, Anne Dykstra en gear mar troch. Se binne der net mear, mar wiene doe altyd goed foar in ferhaal. No ferjit ik hast noch âlde Jan Folmer. Dy man koe werklik prachtich fertelle. Hy hie dêrby in hiel karakteristike hâding en sette wylst hy prate de boppekant fan syn rjochterhân tsjin syn linkerwang en knikte dan mei de holle nei foarren en die ûnderwilens dy han iepen en ticht. Hy gie altyd middeis krekt nei it lânboupraatsje nei de Zevenwouden. Sneons wachtte ik dan graach op him. Ik sil ien fan syn ferhaaltsjes besykje nei te fertellen.

“Dat sis ik myn jonge, hê. Sit ik op in hite simmerjûn yn it boatsje te karperfiskjen by dy hege beam oan it farwetter ûnder de âld wei’,sjoch. Ik hie al in tiid gjin byt sjoen he, dat ik tocht ik strûp de pels út sjoen en doch in slach om’e boat; wat ferkoeling, he. Dat ik skarrelje om’e boat hinne en sil der oan’e reidkant wer ynstappe. Op dat stuit suset my krekt in brims op ’e sek en stekt ek ta, sjoch. No dat sis ik myn jonge, in prottersaai en in guozze-aai sjoen, ik koe it spul net mear berchje he.” Geweldige byldzjende teksten. Hawar tiden hawwe tiden. Hjoed-de-dei is it praat oars, mar de minsken binne net minder. Enigszins verlangend naar de mannensittinkjes zegt Durk: “Spitich, no hawwe we allinne noch mar in sittinkje by Sjoerd op sneon en as it moai treft by Arie om’e stamtafel”.

Hoe ging het verder als overheidsman?

Durk: “Ik bin fan Sleat nei Balk ta gien. Yn Balk siet ik op de Ofdieling Algemene Saken. Ik haw der fiif jier wurke. Ik die wylst myn oplieding oan de bestjoersakadeemje. Yn die perioade haw ik de Pôle fan Hofman kocht en de helte trochferkocht oan Fred en Hennie Haarsma. Sûnt dy tiid wenje ik op de Jachthaven. Dit wie net ien fan myn domste aksjes. Troch de gemeentesiktaris fan Snits, Gerben Middeldorp (de man wie ek dosint oan de bestjoersakadeemje) bin ik frege om nei Snits te sollicitearjen. Dêr kaam ik telâne op de ôfdieling Romtlike Oardening.

Al ridlik gau waard ik der ôfdielingshaad makke. It is miskien wat arrogant om te sizzen, mar it wurk gie my goed ôf. Yn myn Snitser tiid bin ik by Jannie wei rekke. It allinnich wêzen hat tige wenne moatten. Ik ha sa 'n tsien jier yn Snits wurke. Yn dy perioade bin ik jûns wit hoe faak nei Grins reizge om dêr kolleezje te folgjen. Begin jierren njoggentich bin ik ôfstudearje.

Yn Snits bin ik troch in headhunter benadere. Sa bin ik yn Tilburg telâne kommen en bin dêr as direkteur Grûnsaken oan it wurk kaam. It wie in tige learsume en yndrukwekkende tiid. Ik haw dêr fjouwer jier hinne reizge. Dat waard my suver wat tefolle, maar om te ferhúzjen..., dat koe ik net opbringe. Ik woe yn Sleat bliuwe. Ik krige yn dy perioade ek wat hertritme-problemen. Wer nei Fryslân dus. Ik bin doe as sektor-manager Grûn en Ekonomy yn Ljouwert bedarre. Myn winsk wie lykwols nochris om de oerstap te meitsjen nei de abbekatuur. Ik haw mei doe oansluten bij in startend Amsterdamsk kantoar yn vastgoedrecht / ûnreplikguodryocht fan in âld kunde. Mar dat foel ôf. Ik stie elke moarn yn de file, en moast faak hiel jachtich deadlines helje en alle minuten opskriuwe. Ik miste it iepenbier bestjoer. It prosedearen wie wol moai, mar de sfear om it adfyswurk hinne, lei my net. Ik bin dêr opâlden en troch in âld stúdzjefreon yn Zwartewaterland terjochte kaam. Dit binne de âlde gemeenten Genemuiden, Zwartsluis en Hasselt. Earst as direkteur Ontwikkeling op tydlike basis en no bin ik dêr yn tjinst as gemeentesecretaris". Bij it abbekatenkantoar jou ik allinne noch op ôfrop advizen yn gearwurkingskonstruksjes by lokaasje-ûntwikkeling.

En Prive verliep het minder?

Durk verzuchtend: Tja ik ha in yngewikkelde dames CV. Ik bin

yntusken lykwols safier dat ik myn status as frijfeint net mear kwyt wol. Ik haw twa moaie dochters. Ik hoech net mear bern en ik kei my yn dizze formule prima rêde. Underwilens bin ik pake wurden. Ast pake wurdst, komt der in apart hormoan frij. Prachtich dy pakesizzers! Ellen twa jonkjes en Loes twa famkes.

Fierder besykje ik safolle as mooglik is te reizgjen. Foaral mei trein en fearboat; ik sit dan hiele dagen watom my hinne te sjen en in boek te lêzen; "relaxed". Fleanen doch ik wol, mar dan om fierder dêr wer mei

treinen en boaten te reizgjen. De reiskes mei bygelyks Rudy Leegstra en Menno Knot befallde mei trouwens ek tige. Ek bin ik graach mei myn vlet ûnderweis.

Myn maat Harrie stapt dan ek wolris in wike oan board. Mei it jeien bin ik in pear jier lyn ophâlden; tefolle geseur fan de minsken dy't it ûnferdraachsum better witte en in patent lykje te hawwen op hoe 't men mei de natoer om gean moat. Jo meie ek sawat op gjin bist mear sjitte. Mar lykwols no, as it hjerst wurdt en rûzich waar is, ha ik noch wol wer langst om bygelyks mei myn âld jachtmaat Wiebe Haringsma jûntiids op de einetrek te sitten. Mar ik haw kompensaasje. Underwilens bin ik hielendal ferslaafd rekke oan de golfsport. Freed is myn dei.

Dicky Alting, Atte Hornstra en Louis de Bruin binne dan myn striidmakers. Yn it wykein binne Fred en Sibbel Haarsma der ek gauris by. De technyske kant fan dy sport freget safolle fan jins konsin- traasje en koördinaasje. De sport hat wat in âldemannenútstrieling: seks je noch of golf je al?, seit men. Unsin.

Ek foar dy oare kategory minsken is it in pracht sport. Besykje it mar ris! Jonge wat kin men bale as it ferkeard giet en hoe eufoarysk kin men wêze as it goed giet. Nuver eins dat soksoarte fan sinleas fermeitsjen jins libbendochs fleur jout: **"a man of simple pleasures"**, dus. Eins kin ik wol sizze dat it ek privé goed giet.

HdH

HARTELIJK DANK

Omdat het voor mij onmogelijk is om iedereen persoonlijk te bedanken voor alle belangstelling en medeleven tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis en thuis wil ik het graag op deze weg doen.

Mensen, het was hartverwarmend! Wat een kaarten, wat een telefoontjes, bloemen, attenties, hartelijke woorden, zelfs een prachtige, ontroerende tekening die ik al in het ziekenhuis kreeg en heel zuinig bewaar. Heel, heel hartelijk bedankt!

Al deze blijken van medeleven en belangstelling hebben mij onnoemelijk veel goed gedaan en doen beseffen dat je werkelijk een deel van de bevolking van Sloten uitmaakt en geen vreemdeling meer bent. Een verrekte goed gevoel en iets waar ik behoorlijk trots op ben!

Nogmaals van harte bedankt en ik kan het ieder aanbevelen;

IN SLOTEN WOON JE GOED !

H. Muijs.

SLEUTELGAATJE:

DOOR DE GEKLEURDE BRIL:

Nog niet zo lang geleden las onze plaatsgenoot Ferry Deinum een leuke advertentie in de Balkster Courant. Hierbij dienen wij te vermelden dat deze advertentie zonder type-en/of zetfouten geplaatst werd, hetgeen op zich, zo zullen frequente BC-lezers beamen, al vrij opmerkelijk is. De advertentie in kwestie vroeg aandacht voor de "Gaasterland Show". Een soort vrijmarkt voor huisdieren. Om het aantal bezoekers tot grote hoogten te laten stijgen had de organisatie een prachtige slogan bedacht: **"LAAT JE KNUFFELDIER KLEUREN!"**. Goedbebrilde mensen hadden onmiddellijk de wenkbrauwen gefronst en nogmaals de slogan gelezen, zo niet opa Ferry die onverwijld de telefoon pakte en pakesizzers Samuel (9) en Anna (6) opbelde om beide uit te nodigen voor een gezellig dagje uit.

De zaterdag daarna zaten pake en beide kleinkinderen in de auto onderweg naar Balk. De favoriete teddyberen lagen in de kofferbak in afwachting van een kleurtje. Anna, de jongste van het stel, vond het allemaal maar vreemd en vertrouwde het niet helemaal. "Pake?", zo vroeg ze met een meewarige blik, "gaan ze onze knuffeldieren echt opkleuren? Dat is toch gek, Pake?". Pake schudde het wijze, grijze hoofd en glimlachte in zichzelf bij het horen van zo'n onschuldige kindervraag. Aangekomen bij de Treemter bleek dat er wel meer kinderen op de advertentie waren afgekomen. Er stond een lange rij voor de deur en er restte pake Ferry niks anders dan achteraan te sluiten. Al schuifelend in de rij viel het op dat er heel veel kinderen waren die hun échte knuffeldier ter kleuring aanboden. Om hem heen zag hij poedels met pijpenkrullen, cavia's met krulspelden, hamsters met haarlintjes, goudvissen met glittertjes, marmotten met matjes, ja zelfs rijk versierde kooien met parkieten werden de zaal ingezeuld. Even dacht pake nog, "nuver, wa lit no syn goudfisk opkleurje", maar allengs kwam het besef dat hier iets absoluut niet klopte. Samuel en Anna bleken welgeteld de enige twee aanwezigen met een speelgoedbeest. Niet op zijn gemak wurmde pake Ferry zich langs de rijen wachtenden om de grote poster op de toegangsdeur eens beter te kunnen bestuderen. Twee tellen later werden Samuel en Anna uit de rij geplukt en met vaste hand weer naar de auto gedirigeerd. De poster was onverbiddelijk: **"LAAT JE KNUFFELDIER KEUREN!"**. Het enige dat er die morgen gekleurd werd, waren de wangen van pake Ferry. Met een schitterend schaamrood.

NOSTALGIE EN WATEROVERLAST

Sipelsneon 27 juni jl. ben ik met mijn man en een paar kennissen die veel over Sloten hadden gehoord maar er nog nooit waren geweest, naar ons mooie stadje afgereisd. We hebben volop genoten. Zij waren dol enthousiast en ik heb weer een paar oude stadsgenoten ontmoet. De hele dag was er een buiendreiging maar het is tot de avond droog gebleven. We hadden besloten om in de Mallemok te gaan eten. Die mogelijkheid is er nu weer en mijn man en ik vinden het er heel gezellig. De boerderij bevindt zich in mijn oude buurtje en ik heb er vroeger als kind gespeeld. Wij zaten net aan ons voorgerecht toen de bui losbarstte. Het bulderde een beetje en het ging steeds harder regenen. Het leek wel een wolkbreuk, misschien was het dat ook wel. Maar goed, we zaten droog nietwaar, dus geen last. Ondertussen hadden we Henk Rutgers, de eigenaar, al een paar keer heen en weer zien rennen. Paraplu op, regenjas aan, weer naar binnen, dan weer naar buiten. Op een gegeven moment raakte mijn man in gesprek met Henk Rutgers en hoorden we wat er gaande was. Het regenwater liep als een riviertje langs de boerderij en het stroomde zo hard dat het aan de achterkant naar binnen liep. Dames konden geen gebruik meer maken van het toilet, dat stroomde over. De beste man was constant bezig de putten leeg te scheppen, zodat het water een beetje weg kon lopen. Op de vraag van mijn man of dat niet anders kon, kreeg hij als antwoord: "Ik heb al diverse keren bij de gemeente geklaagd, maar er wordt niets gedaan". Ik hoorde dit en herinnerde mij dat, toen ik vroeger nog in Sloten woonde, er ooit ook eens een wolkbreuk is geweest. Het was op een mooie zondag in de zomer, toen als gevolg van de warmte het water met bakken uit de lucht kwam. Wij woonden destijds op de Baanweg en hadden niet veel wateroverlast, omdat de straat iets afloopt richting Bolwerk. De familie Spoelstra die toen in het eerste witte huis aan het Bolwerk woonde, moest echter hopen. Als ik me goed herinner, moest de brandweer er aan te pas komen om het water weg te pompen. Wat ik nu vertel is op z'n minst ruim 50 jaar geleden. Het is toch niet meer van deze tijd dat de situatie tot op heden onveranderd is gebleven? Het water loopt van twee kanten richting boerderij, vanuit de Dubbelstraat en vanaf de Baanweg. Toen we later vertrokken, kon je de weg naar het Bolwerk niet oversteken. Zoveel water lag er, het leek wel een meertje. Ik weet dat ambtelijke molens langzaam draaien, maar dat het zolang moet duren? Ik hoop voor de heer Rutgers dat het probleem gauw wordt opgelost. Je zult maar een vol restaurant hebben, als er weer een bui losbarst. En je zult dan je damesgasten naar de heren wc's moeten verwijzen omdat de gemeente te laks is om het overstromingsprobleem op te lossen. Daar word toch niemand vrolijk van? Ik had mezelf voorgenoemen om dit voorval eens onder de aandacht te brengen, dus bij

deze!!! Baat het niet, hopelijk schaadt het ook niet. Tot zover de wateroverlast.

Nu de nostalgie. Ik was onze kennissen aan het vertellen hoe wij gewoon hebben in het huis aan de Baanweg. Toevallig ging de deur open. Toen ik vertelde dat we er vroeger gewoon hadden, werd er gevraagd of we misschien even binnen wilden kijken. Nou dat wilden we natuurlijk wel. Het was heel leuk het huisje van binnen weer te zien ondanks de veranderingen. Van de drie woningen die het vroeger waren is nu één gemaakt. Heel leuk om te ontdekken dat de oude bedstee deuren en de deur van de servieskast er nog in zaten. Ook was het leuk om te vertellen, hoe het gedeelte waar wij woonden er vroeger uitzag. De huidige bewoners vonden het fijn om iets van de geschiedenis van hun huis te horen. Ik wil ze hierbij nogmaals bedanken dat ze zo spontaan ons in hun huis nodigden!

Met vriendelijke groet:

T.Vet-Wignand, A. de Vriesstraat 31, Zaandijk

KWF collecte 2009:

De opbrengst van de KWF collecte in Sloten, met de slogan:

"De strijd is nog niet gestreden", bedroeg dit jaar Euro 700.00.

Vorig jaar was dat Euro 630.40.

Een bijzonder goed resultaat, gevers en collecteerders, hartelijk dank.

DE POARTE

Na een jarenlang een bestuursfunctie in de Poarte te hebben uitgeoefend, is Joke er mee gestopt. Inmiddels is het bestuur van de Poarte weer voltallig en bestaat uit de volgende personen:

Menno Knot, voorzitter

Jan Sikke Poortema, penningmeester

Tiny Alting

Ria van den Brom

Ary Verhoeff

Femmy Risselada.

Reserveringen kunnen gedaan worden via Ary Verhoeff.

Het emailadres van de Poarte is: depoarte@gmail.com

IT

TSIISPAKHÛS:

EARTIIDS

EN

HJOED-DE-DEI

DE JEUGDFOTO

**Wa is dit ferlegene
famke mei de aardige
fleurige foarnamme?**

**Yn de Stadsomroeper fan maart
sille jo in Yn petear mei
dit alderaardichste famke fine.**

**Witte jo wa 't it is?
Jo meie de namme stjoere nei de
redaksje en wa wit winne jo de
priis.**

De priis fan it rieden fan de
jeugdfoto yn De Stadsomroeper fan
septimber is wûn troch Nel Kunst.

IN MEMORIAM 2009

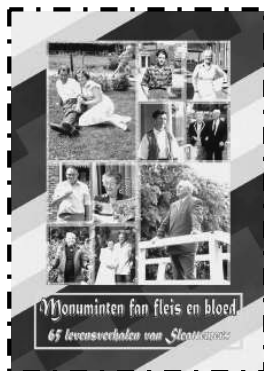
Ook het afgelopen jaar waren er in onze gemeenschap en buiten onze stadsgrenzen mensen die met moeite, pijn en verdriet werden geconfronteerd. Hun dierbare geliefden, van wie ze zo hielden, ontvielen hen en ook ons na een langdurig lijden, kort ziek zijn, of heel plotseling. Omdat zij allen een eigen plekje in ons stadje en in ons hart innamen, ieder op zijn of haar eigen wijze, willen wij hen in dit nummer van "De Stadsomroeper" met het noemen van hun namen, gedenken.

OVERLEDEN TE SLOTEN

8 januari, Anneke Visser, Burg. H.Mulierstr. 2c, 42 jaar
15 januari, Leendert van Hoeven, It Far 37, 79 jaar
18 januari, Wiebe Kroes, It Far 42, 80 jaar
26 mei, Philip Kuypers, Dubbelstr. 211, 57 jaar
16 oktober, Janus Visser, Spanjaardsdijk 22, 78 jaar
20 november, Jan Klijsma, Burg H.Mulierstr. 39, 63 jaar

'MONUMINTEN FAN FLEIS EN BLOED' NU TE KOOP

'Monuminten fan fleis en bloed, 65 levensverhalen van Sleattemers' is een boek dat bekende Slotenaren en oud-Slotenaren voor het voetlicht brengt, die door het stadsblad 'De Stadsomroeper' in de afgelopen 25 jaar zijn geïnterviewd. Dit schitterende boek bevat 240 pagina's (A4-formaat en voorzien van een prachtig gekleurde hardcover) waarvan 65 foto-pagina's met totaal 250 foto's van de beschreven personen.

Het jubileumboek kost 25,00 euro per exemplaar.

De verzendkosten bedragen 3,50 euro per boek.

*Inwoners van Tjerkgaast, Wijckel, Sondel, Balk en Sloten hoeven **GEEN** verzendkosten te betalen*

.U kunt dit boek op drie manieren bestellen:

- 1)** Maak het bedrag (incl. evt. verzendkosten) over op:
Banknummer: 3052.54.154 t.n.v. redactie Stadsomroeper - Sloten
Onder vermelding van: 'Jubileumboek'

Vergeet niet uw adres te vermelden bij uw betaling.

Het boek wordt u vervolgens thuis gestuurd.

- 2)** Vul de eenmalige machtiging (af te halen bij Corrie Leffertstra) in of ga naar **www.destadsomroeper.nl** en download daar dit formulier t.b.v. het jubileumboek. Daar op leest u precies wat u moet doen.

- 3)** Haal het boek zelf af bij (of bel als u het graag gebracht wil hebben naar): Corrie Leffertstra, Kapelstreek 215, tel. 0514 – 531296

e-mail: **corrie@destadsomroeper.nl**

Hanny Bergsma, Dubbelstraat 129, tel. 0514 – 531775

e-mail: **hanny@destadsomroeper.nl**

Pieter Albada, Achterom 101, tel. 0514 – 531227

e-mail: **pieter@destadsomroeper.nl**

Gerben Stegenga, Heerenwal 65, tel. 0514 – 531432

e-mail: **gerben@destadsomroeper.nl**

- 4).** Koop het boek bij boekhandel De Jong in Balk.

DE OPLAGE IS BEPERKT, DUS BESTEL NU!

COMMISSIE KERKRONDLEIDING PROTESTANTSE KERK SLOTEN

Ook in 2009 is onze commissie weer zeer actief bezig geweest en hebben de 13 gidsen zich weer voor de volle 100% gegeven.

Dit was wel nodig ook omdat wij dit jaar ruim 12.200 bezoekers mochten ontvangen in onze prachtige, historische kerk zodat we echt wel mogen constateren dat ook zij Sloten dit seizoen aardig op de kaart gezet hebben.

Twaalfduizend bezoekers in 5 maanden tijd ontvangen was een hele klus, maar het werd met veel inzet en enthousiasme gedaan en ook voor een extra dienst werd elke keer weer zonder problemen een oplossing gevonden.

Onze bezoekers kwamen werkelijk uit alle windstreken maar onze zuiderburen waren wel het meest vertegenwoordigd, op de voet gevolgd door onze oosterburen!

Veel bezoekers maakten gebruik van de gelegenheid voor even een moment van rust en bezinning door een lichtje aan te steken. Deze mogelijkheid wordt erg gewaardeerd en zeker niet alleen de rooms-katholieke gasten maakten er graag gebruik van! Fijne gesprekken waren er vaak het gevolg van.

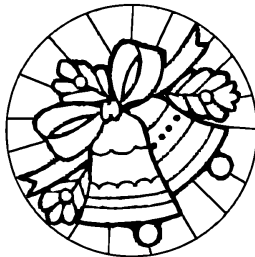
Wij zijn blij dat we dit jaar weer velen iets hebben mogen vertellen van onze schitterende kerkgebouw en op deze manier hebben mogen meewerken aan een mooi stukje promotie van onze stad, waar we trots op mogen zijn.

Het was een goed jaar, een fijn jaar en we hopen er volgend jaar weer te zijn.

H. Muys, Secretaris

BEZOEKERS RK KERK

De R.K kerk heeft tijdens de open kerkdagen gemiddeld zo'n 50 bezoekers gehad. Dit aantal was hoger dan voorgaande jaren. Zou het kunnen dat we dit te danken hebben aan de gezellige dagen tijdens het winter 'skoft' van vorig jaar waarin het 100 jarig bestaan van de 11- stedentocht werd gevierd?

VRUCHTBAAR

Naast alle verdrietige betreuren waren, werd volop nieuw leven jaar. Sloten kende dit explosie met een geboortes van maar totaal. Dat zit voorlopig

voortgang en de nieuwe aanwas in ons stadje. Op de onderstaande foto's zijn de 'lytse nije Sleattemers' in volle glorie te bewonderen. Alle ouders ook nogmaals van harte gefeliciteerd.

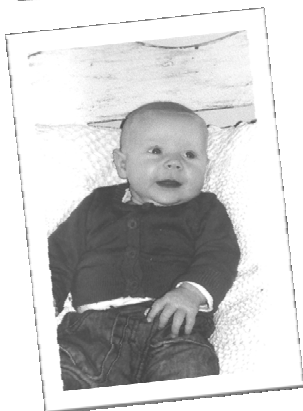
JAAR IN SLOTEN

verliezen die te er gelukkig ook weer geboren het afgelopen jaar een ware geboorte record aantal liefst twaalf kinderen in wel weer goed met de

Berne:

- * ? des. '08 Indy Sanne, dochter fan Ronald Kramer en Sandra van Essen, M. v. Coehoornstrjitte 27
- * 8 jan. Tjibbe Elger, soan fan Tom en Sjoukje Kusters-Hoekstra B. G. Mulierstrjitte 37
- * 13 jan. Daniël Symon, soan fan Ludwig en Jellie deVries-Breimer B.G. Mulierstrjitte 47
- * 20 jan. Silke Marieke, dochter fan fan Sipco Reekers en Monique Ammerlaan, Dûbelstrjitte 208
- * 27 febr. Wieke, dochter fan Anno Oenema en Femmy Risselada Bolwurk Noardside 202
- * 9 maart, Hidde, soan fan Eric Wondergem en Tiny Alting Heerenwal 56
- * 24 maart yn Colombia Juan Gabriël, soan fan Willem en Tamara Haitjema, Menno v. Coehoornstrjitte 21
- * 25 july Mare, dochter fan René van Dijk en Andrea Bakker Kapelstreek 217
- * 25 augustus René, soan fan Otto en Geeske de Vries Voorstreek 107
- * 30 septimber '09 Marlies Wietske dochter fan Hendrik en Hisce Wijnia-de Wolff, Burg.G.Haitsma Mulierstraat 32
- * 10 oktober '09, Jelte soan fan Jan Jaap Rijpkema en Christy van Gelre, Jachthaven 7.
- * 5 novimber '09 Merijn Wiebe soan fan Christiaan en Katharina Pander, Ruurd Altastrjitte 1* 14 novimber '09 Sieger soan fan Gerrit Knot en Henderika Risselada, Dubbelstraat 190

JAAROVERZICHTEN

CAMPING DE JERDEN, SEIZOEN 2009:

15 maart 2009 was de dag dat het seizoen weer van start ging. Het begon erg rustig met de aanloop van seizoensgasten, die zijn of haar kampeermiddel settelden op het kampeerterrein. De eerste kampeerders kwamen pas rond Pasen. Ons activiteitenteam organi-seerde tijdens de paasdagen een "eierenzoektocht" voor de kids. Mede doordat wij dit jaar zijn begonnen met het accepteren van de ACSI kortingskaart, waarbij gasten op vertoon van deze kaart met korting kunnen recreëren op de camping in het laagseizoen, hadden wij meer klandizie in de maanden april, mei en juni. Maar de echte drukte begon echter tijdens Hemelvaart, waar bij ons de 24ste editie van de elfsteden oldtimerrally startte en finishte. Er waren veel meer deel- nemers dan vorig jaar, waardoor het noodzakelijk was extra kampeer- plaatsen te creëren en een mobiele toiletunit te huren. Dankzij vele de vrijwilligers is het organiseren en indelen van plaatsen voor de deelnemers uitstekend verlopen, waarvoor nogmaals hartelijk bedankt voor de inzet tijdens deze drukke dagen! Ook tijdens Pinksteren stond de camping helemaal vol. De maand juni verliep iets rustiger. Tijdens "Sipelsneon" organiseerde MCNN (Modelspoorclub Noord Nederland) een miniatuur treintraject met echt rijdende treinen op schaal. In dit weekend was onze evenementenhal omgetoverd tot een rijdend museum en iedereen was welkom om een kijkje te nemen. Ook Lieuwe Seinstra, de vader van de eigenaar Gerhardus Seinstra, demonstreerde zijn houtmodelbouw hobby tijdens het evenement. Al met al trokken deze hobby's veel aandacht bij de bezoekers. Tijdens het hoogseizoen hebben wij, en onze gasten, niet stil gezeten. De camping stond 6 weken in de maanden juli en augustus helemaal volgeboekt en waren er meer bezigheden tijdens de hoogseizoenmaanden. Allereerst kwam tijdens de ballooning in Joure het team van Marberts ballonvaarten kamperen. Voordat de ballooning begon, mochten campinggasten vanaf de camping een tochtje ballonvaren met het Marberts team. De tocht vloog vanaf het campingterrein naar Heerenveen waar zij zijn geland op een boerenland. Na afloop kregen de gasten een drankje en certificaat. Daarnaast werden er 3 weken voor aanvang van het IFKS skûtsjesilen elke dinsdagavond een zeiltocht georganiseerd door Peter De Koe voor onze gasten. Ook hier kregen wij vele positieve reacties over. De gasten mochten een tochtje mee varen op het Slotermeer en konden zij vrijwillig helpen met het bedienen van het skûtsje, onder begeleiding van de zoon van Peter. Nadat het IFKS skûtsjesilen voorbij was op het

Slotermeer, dat dit seizoen soepeler en vriendelijker verliep dan voorgaande jaren aan onze passantenkade, organiseerden wij op vrijdag 7 augustus de jaarlijkse camping barbecue met afsluitend een optreden van de live band "Error" in onze evenementenhal. Dit feestje werd extra groots gevierd omdat wij nu 5 jaar campingeigenaar zijn. Tevens was ons activiteitenteam "De Jerden FunClub" voor het tweede seizoen actief met het vermaken van de kinderen op de camping. Dit hebben zij erg leuk gedaan. Het team was inmiddels gereorganiseerd en bestond dit seizoen uit 3 jonge meiden die erg leuk met de kinderen bezig waren. Een groot compliment hebben zij wel verdiend, ook namens onze campinggasten! Vanaf half augustus merkten wij dat het hoogseizoen een beetje voorbij was en werd het aanzienlijk rustiger op de camping. De laatste drukke week was eind augustus; de Honda Goldwingclub Nederland kwam voor de 2de keer recreëren. Zij hebben eerder, begin mei, een bezoekje gebracht op de camping en hier een boerenbruiloft nagespeeld. In de maand september werd de rust nog enigszins gecompenseerd door gasten die kwamen kamperen op vertoon van de ACSI kortingskaart. De maand oktober was erg stil te noemen. De seizoensgasten kwamen deze maand hun spullen pakken en vele caravans kwamen terug van weggeweest voor de winterstalling. Dit was even een korte samenvatting van het kampeerseizoen 2009 op Camping De Jerden. Van de meeste activiteiten zijn foto's gemaakt en deze zijn terug te vinden op onze website; www.campingdejerdn.nl

Wij wensen iedereen alvast fijne kerstdagen en een voorspoedige jaarwisseling.

Met vriendelijke groet, Yvonne, Gerhardus en Wouter Seinstra

BRUGPASSAGES 2009

T.o.v. 2008 een beduidende toename van passerende schepen.
De verdwenen pauze en het mooie weer zijn de waarschijnlijke oorzaken hiervoor.
Het aantal doorgelaten vaartuigen over 2009 is uitgekomen op:

32.510

Met vriendelijke groet van Douwe Kraak en Jaap Deen

MOLEN "DE KAAI"

In het afgelopen jaar is de molen maar liefst 560 uur open geweest voor meelverkoop en uiteraard bezichtiging. Hiervan heeft de molen zo'n 200 uur onbelast en 50 uur belast gedraaid. Belast draaien houdt in: pletten van tarwe, tarwe malen tot volkoren tarwemeel en tarwemeel zeven tot tarwebloem, griesmeel en zemelen. Dit zijn de 4 basisingrediënten voor al onze meelsoorten. Het draaien leverde een aantal van 95000 omwentelingen van de wieken op. In de molen hebben we ongeveer 860 zakjes meel verkocht aan de 3750 bezoekers van over de hele wereld.

Op 4 en 5 april was de culturele Elfstedentocht. Die dag hebben wij koffie, kruidkoek en cake verkocht; zelf gebakken van eigen meel. 9 en 10 mei waren de nationale molendagen. Beide dagen zijn we open geweest. Ook Sipelsneon hebben we de hele dag gedraaid en in een kraam koffie en suikerbrood verkocht.

Op 12 en 13 september hadden we de open monumentendagen, en op 12 september tevens de Friese molendag. Wij hadden een demonstratie van een oude dorsmachine en verkoop van pannenkoeken en koffie. Het was een drukte van belang die uiteraard ook de nodige gezelligheid meebracht.

De molen op zich staat er redelijk goed bij, alleen de stelling is echt aan vervanging toe. Hoewel het niet onmogelijk is dat dit op het moment dat u dit leest al is gebeurd.

In de molen verkopen we tegenwoordig meel en souvenirs. Als meel hebben we diverse soorten pannenkoekmeel, kruidkoekmix, broodbak machine pakketten, cakemix en diverse soorten tarwemeel.

In de maanden oktober tot en met maart is de molen elke zaterdag open van 10 tot 12 in de maanden april tot en met september elke zaterdag van 1 tot 5 en in de zomermaanden maandag tot en met zaterdag van 1 tot 5. Alleen 26 december zijn we uiteraard dicht. Kom gerust eens een kijkje nemen of meel proberen.

Wij zijn trouwens nog steeds op zoek naar enthousiaste vrijwilligers die tijdens de openingstijden af en toe willen helpen met bemannen van de molen en de winkel of diverse onderhoudsklusjes. Als iemand hier interesse voor heeft kan deze altijd even langskomen in de molen.

De activiteiten die nog moeten komen zijn 28 november intocht sinterklaas en 30 december oliebolle bakken.

Namens het bestuur, de molenaars en de bemanning van korenmolen de Kaai,
Lolle Poepjes.

PLAATSELIJK BELANG

Bij het vorige nummer van de Stadsomroeper was ondergetekende te laat met aanleveren, ofwel het nieuws was nauwelijks nieuws. Voor het einde van 2009 wilden wij jullie toch graag op de hoogte brengen van een aantal ontwikkelingen in onze stad.

De Waterpoorten:

Zoals de meesten van jullie hebben gemerkt, is begonnen met de restauratie van de beide waterpoorten. Een paar jaar terug hebben wij dit als bestuur van Plaatselijk Belang als prioriteit gesteld bij de gemeente. Het heeft in de Leeuwarder Courant gestaan en het is zelfs op Omrop Fryslan geweest. Nu is het zover.

Mede dankzij de inspanningen van de Werkgroep "Sloten, Ideale Stad". De restauratie houdt de gemoederen bij menigeen bezig en dit getuigt van betrokkenheid. Helaas is het herstel van het "onderwaterdeel" uit de opdracht bezuinigd. Wij hebben de gemeente laten weten het hier absoluut niet mee eens te zijn. Hopelijk wordt dit volgend jaar, in de tweede fase, alsnog uitgevoerd, maar de logica ontgaat ons.

We volgen de restauratie met grote belangstelling.

De Fabriek:

Steeds meer ontvangen wij negatieve reacties van onze inwoners met betrekking tot overlast van de jongveevoederfabriek. Het betreft overlast van geluid, geur en in mindere mate neerslag van stofemissie.

Wij hebben hiervoor een brief gestuurd, namens onze leden, naar de provincie en voor de zomer een eerste oriënterend gesprek met de leiding van de fabriek gehad. De Provincie controleert inmiddels regelmatig of de geluidsnorm niet wordt overschreden. In de tussentijd zijn er al dwangsommen opgelegd. Vervolgens heeft er een gesprek plaatsgevonden op 3 september met de leiding van de Fabriek, de Provincie en Plaatselijk Belang.

De problemen worden onderkend en er is een omvangrijk investeringsplan opgesteld, waarbij de overlast aanzienlijk moet worden beperkt. Het is nu afwachten of moederconcern Nutreco de investeringsplannen van ca 2,9 miljoen goedgekeurd.

Groenvoorziening:

Vooral bij de recreatiebedrijven is de groenvoorziening een grote zorg, ofwel het ontbreken hiervan ! Wij hebben inmiddels een bezoek gebracht aan het nieuwe recreatiepark Lemsterpoort. Vanwege de bouwactiviteiten werd het steeds kaler en maakten wij ons zorgen.

Er was sprake van een prettige ontvangst door de heer Spreng en zijn makelaar ondanks het water dat met bakken uit de hemel kwam.

Wij hebben aangegeven zeer te hechten aan een goede begroeiing rondom het park en geen prijs te stellen op winkelvoorzieningen op het terrein. Zij hebben laten weten het eerste na te streven en van de tweede voorziening is geen sprake.

Tweede woningen:

Als Plaatselijk Belang maken wij ons steeds meer zorgen over het oneigelijk gebruik van woningen voor permanente bewoning. Er zijn in het oude stadsdeel een aantal woningen met een bestaande recreatievergunning. Dat is OK. Maar er worden steeds meer woningen recreatief gebruikt, die uitsluitend bestemd zijn voor permanente bewoning. Enkele van deze recreanten zijn vaak in Sloten en nemen ook deel aan het sociale leven. Maar de meesten zijn er helaas alleen gedurende de zomermaanden. Inmiddels is er niet alleen sprake van oneigelijk gebruik in het oude stadsdeel, maar ook in It Far. Wij hebben de gemeente dan ook gevraagd hierin actie te ondernemen. Ik denk dat makelaars en de verkopende partij hierin hun verantwoording zouden moeten nemen.

Tot slot wens ik jullie, namens het bestuur van Plaatselijk Belang, zeer prettige Kerstdagen en vooral een gezond nieuwjaar !
René Kuijl, voorzitter.

BERICHT VANUIT MUSEUM STEDHÛS SLEAT.

Korte terugblik

In januari deed Museum Stedhûs Sleat mee aan de ontvangst van de Elfstedentocht-gangers tijdens de Tryateropvoeringen, daarna volgden er in februari en maart twee winteravondlezingen die eveneens in het teken van de Elfstedentocht stonden. De eerste lezing werd gehouden door Hedman Bylsma over 'Iis en riden'. De tweede lezing werd verzorgd door schrijver Hylke Speerstra en ging met name over zijn nieuwe boek 'De kâlde krústocht'. Het museumseizoen begon in april met het kunst-evenement 'Snot voor de kop' tijdens het museumweekend van 4 en 5 april. Veel inwoners van Sloten en bezoekers hebben gebruik gemaakt van de stempelkaart om alle locaties in Sloten met dichters en presentaties van kunstenaars langs te gaan. Het startpunt van het kunstevenement lag in het museum; men kon in de expositieruimte genieten van een fraai winters fotopanorama van Sloten en de tentoonstelling 'De betovering van Elfstedenstad Sloten'. De presentatie van beeldend kunstenaar Gerhild van Rooy, 11 steden Chapeau, in het trappenhuis van het museum met 50 ijsmutsen en citaten over IJs en Schaatsen was evenals de expositie 'De betovering van Elfstedenstad Sloten' de gehele zomer te bezichtigen.

De Luistertochten door Sloten en omgeving waren vanaf 1 april operationeel. Bij aangenaam fiets- en wandelweer is de luistertocht beslist een aanrader voor het beleven van Sloten! De historie komt door het beluisteren van de verhalen op de route weer tot leven. Op dit moment wordt er naar een mogelijkheid gezocht om de luistertocht in Sloten ook gedurende de winter operationeel te maken.

In 2009 zijn er 11 huwelijken in het museum gesloten. Het museum heeft gedurende het museumseizoen 2009 5800 bezoekers mogen ontvangen. De baliedewerksters en de vrijwilligers hebben met name in het hoogseizoen veel toeristen informatie kunnen aanbieden over de recreatieve en toeristische mogelijkheden in Sloten en omgeving.

In februari en/of maart 2010 zullen er weer twee winteravondenlezingen in het museum worden gehouden. Meer informatie over de lezing(en) zult u te zijner tijd aan kunnen treffen op onze website, op aankondigingen op raambiljetten in Sloten en in de regionale pers.

In 2010 zal Museum Stedhûs Sleat de wisselexpositie wijden aan de historie van het adellijk geslacht Van Harinxma thoe Slooten. We gaan er van uit dat er in het museumseizoen van 2010 veel bijzonderheden over de betekenis van deze familie voor de historie van Sloten voor het voetlicht kunnen worden gebracht!

Tot ziens in /Oant sjen yn Museum Stedhûs Sleat!

NIEUWS VAN MUZIEKVERENIGING STED SLEAT.

Muziekvereniging Stêd Sleat heeft de laatste tijd niet stil gezeten, ze zijn druk bezig geweest met de voorbereidingen van het concert op zaterdag 21` november. Aan dit concert werd meegewerkt door het saxofoonorkest van Karl Veen uit Drachten.

Voor de rest heeft Muziekvereniging Stêd Sleat het begeleiden van de kerstnachtdienst weer op het programma. Maar ook in 2010 staan er weer verschillende activiteiten. Zo zullen we weer starten met de lessen voor de leerlingen van groep vijf van De Klinkert. Dit project zal afgesloten worden met een concert in februari. De datum is nog niet bekend, maar die kunt u lezen op onze website. De lessen zullen worden verzorgd door onze dirigent Durk Krol.

Tevens zal Muziekvereniging Stêd Sleat in april 2010 deel gaan nemen aan de Open Fryske Fanfare Kampioenschappen in Drachten. Dit wordt voor de muzikanten een mooi uitdaging omdat ze voor de eerste keer deel zullen nemen in de derde divisie.

Lyts Sleat onder leiding van Marianne van der Heide heeft ook niet stil gezeten. Zo hebben ze in oktober gespeeld op school bij het afscheid van één der meesters. In december hebben de jeugdleden meegedaan het de jeugdkorpsendag in Lemmer. Dit is een heel leerzame dag, maar natuurlijk ook heel gezellig.

Veel vrolijke noten bij concert Muziekvereniging Stêd Sleat

Afgelopen zaterdag 21 november jl., werden er vele vrolijke noten gespeeld bij het concert van Muziekvereniging Stêd Sleat. Muziekvereniging Stêd Sleat onder leiding van Durk Krol had een mooi gevarieerd programma samengesteld. Aan dit concert werd tevens meegewerkt door Het Saxofoonorkest onder leiding van Karl Veen. Muziekvereniging Stêd Sleat opende het concert met de prachtige koraal bewerking Consolation van Jan de Haan. Deze koraalbewerking is een bewerking op het koraal van J.S. Bach, Wer nur den lieben Gott lässt walten.

Als groot werk spelende het korps Fjoer en Fidúsje van Carl Wittrock. Dit werk speelt zich af in de omgeving van Augustinusga over het wel en wee in die omgeving. Muziekvereniging Stêd Sleat speelde dit werk met veel overtuiging. Anjamarjan Kouwenhoven en Roelie de Graaf soleerden op baritontuba in het prachtige Perhaps Love van John Denver en dit deden ze op voortreffelijke wijze. Muziekvereniging Stêd Sleat sloot haar eerste blokje af met muziek uit de musical Joseph and the Amazing Technicolor Dreamcoat. Het Saxofoonorkest had tevens een gevarieerd programma samen gesteld. Dit Saxofoonorkest bestaat uit een 13 leden welke alle haar verschillende saxen spelen van soprillo tot tubax.

Ze begonnen optreden met de Hongaarse dans no. 5 van J. Brahms. Een prachtig werk wat ook heel mooi tot zijn recht kwam in de Grutte Tsjerke fan Sleat. Ook het Saxofoonorkest had muziek van J.S. Bach op het programma staan en wel de Fuga in g min. Verder speelde zij nog Buffoons van N.R. Kosakov en Tico Rico. De saxofonisten van Muziekvereniging Stêd Sleat: Nellie, Sietske, Teatske, Baukje en Coby mochten ook een aantal nummers meespelen het eerste werk was de Gavotte van E. Grieg en het tweede werk Forgotten Dreams van L. Anderson. En dat deze dames goede muzikanten zijn kon je goed horen in deze beide mooie stukken.

Het tweede blokje van Het Saxofoonorkest bestond uit wat lichtere muziek zo was de Bohemian Rhapsody te horen en de Harlem Nocturne. Het Saxofoonorkest sloot haar optreden af met Devils Galop. Het is een schitterend orkest met mooie muzikale noten.

Muziekvereniging Stêd Sleat had nog een echte mars op het programma staan de B.B. & C.F. mars van Ord Hume. Dit is al een hele oude mars maar ligt lekker voor iedereen in het gehoor. Verder speelde het korps nog muziek uit de musical Mary Poppins, een passodoble en ze besloten haar optreden met The Irish Dance Master, vrolijke Ierse muziek.

Tot slot van het concert werd er door Muziekvereniging Stêd Sleat en Het Saxofoonorkest nog gezamenlijk gemusiceerd in Cosmo Tigers. En zo werd dit schitterende concert met vrolijke noten afsloten.

Ynschje Eizema

HISTORISCH KIJKFEEST SLOTEN 2010

De eerste zaterdag van juni 2010, de vijfde, is het weer zover!

Voor de vierde keer zal Sleat tussen 12.00 en 17.00 uur de geschiedenis uit 1588 herbeleven. Wederom zullen de Spanjaarden proberen om met het bierschip van schipper Pier Lupkes onze stad Sleat binnen te vallen. Of hen dat zal lukken? 5 Juni weet u het!

Die eerste zaterdag van juni wordt de stad weer in middeleeuwse sferen gebracht en dat kan alleen dankzij de inzet van vele vrijwilligers.

Met 4.000 bezoekers tijdens het derde Historisch Kijkfeest in 2007 is het onze uitdaging om ook in 2010 weer een ambitieus programma neer te zetten.

Achter de schermen wordt al hard gewerkt aan het programma.

Op vele fronten zijn wij al druk doende met het treffen van voorbereidingen: de eerste contacten zijn gelegd met toneelspelers, muzikanten, artiesten die oude ambachten uitvoeren, vergunningen worden aangevraagd, persberichten en flyers worden opgesteld enz. enz.

Beoefent u een 'oud ambacht'? Bespeelt u een 'bijna vergeten' instrument?

Hebt u een hobby die aansluit bij het historisch karakter van deze dag? En lijkt het u wel wat om dat aan anderen te tonen? Laat het ons weten! Dan bekijken we samen of dat in het programma kan worden ingepast. Vanaf nu zullen wij u regelmatig op de hoogte houden van onze inspanningen om het vierde Historisch Kijkfeest tot een succes te maken. Noteer alvast in uw agenda:

Zaterdag 5 juni 2010 Historisch Kijkfeest Sloten!

Stichting Historisch Sloten:

Tine Klugkist, Pim Hoekstra en Gertrud Hemels

THOR:

Op 9 oktober was het zover, de jeugd van THOR liep de sponsorloop. Het doel van deze loop was om geld bij elkaar te brengen voor een
Tumblingbaan.

Om 16.00 uur gingen 30 jeugdleden van start. Onderleiding van Sennie en Jelmer werden er erg veel rondjes gelopen met af en toe een bekertje limonade en na afloop een zakje snoep. De sponsorloop was een groot succes! Wij als bestuur zijn erg trots op jullie. We kunnen nu een tumblingbaan aanschaffen

Fancy Fair

Woensdag 30 september was er een gezellige Fancy Fair op de Klinkert in Sloten. Voor jong en oud was er overal in de school wel iets te zien en te doen. Ouders, de middenstand en vele anderen hebben deze Fancy Fair gesponsord met de meest fantastische prijzen.

Mede hierdoor hebben we een prachtige

opbrengst van € 2000,80 !!

Dit bedrag is een heel mooi begin voor de grote opknopbeurt van ons schoolplein.

Namens het team van de Klinkert hartelijk dank voor uw belangstellingen gulle giften. Het was geweldig!!

Margreet de Boer

IN MEMORIAM JANUS VISSER

Freed 16 oktober ferstoar Jane Ruurd Gerhard Visser, 78 jier âld. Janus is hikke en tein yn Sleat. Syn hiele libben har er yn Sleat wenne en wurke. Hy wie in man, dy't hâlde fan minsken om him hinne. Hy wie in soad op de lappen yn Sleat en makke graach in praatsje mei de minsken, dy't er ûnderweis moete. Elke snein gie er trou nei tsjerke ta. Yn 1968 troude er mei Mia Naalden. Hja krigen 4 bern. De tiid fan de lytse bern hat in moai skoft west yn syn libben. Hy hie se gauris mei as er bûtendoar oan it wurk wie. Yn 1981 brânde de pleats oan de Spanjaardsdyk ôf. De húshâlding moast doe tydlik earne oars wenje. Dat hat in drege tiid foar him west. Nei 28 jier kaam der in ein oan syn houlik mei Mia. De bern giene út de hûs en Janus bleau allinne efter op de pleats. Net ien fan de bern woe boer wurde. Dat spiet him tige. Nettsjinsteande it feit dat er noch in koart skoftke wer troud is, miste er de gesellichheid fan in thúshûs. It lêste skoft fan syn libben hat er siik west. Dat koed er min akseptearje. 16 oktober 2009 is er stoarn. Woansdei 21 oktober is der ôfskie nommen fan Janus Visser yn de parochytsjerke fan de H. Fredericus. Yn leauwe, hope en leafde is syn libben betocht. Dêrnei is er begroeven op it Algemiene begraafplak yn Sleat. Dat hy, wer mei syn geleafden, rêste mei yn frede.

AB-V

MEMENTO MORI JAN KLIJNSMA

It komt net faak foar, dat in boade weirekkt, as er noch yn funksje is. Dochs oerkaam dit ús boade Jan Klijsma. Op fakânsje mei frou, dochter en pakesizzer yn Limburch, krige Jan in swiere hersenbloeding, dêr't er net mear út kaam. Fan sikehûs Venlo, noch nei 't sikehûs yn Maastricht brocht, mar it mocht net mear helpe. Wat kamen Annie, Aukje en de lytse Isabella dy 20ste novimber 2009 raar thúshûs! Jan waard op 20 maart 1946 berne as neikommer fan de famylje Klijsma yn Wikel. Hy hie in suster en twa broers. As jonge fan 13 jier kaam Jan by molkboer Van der Land yn tsjinst. Nei in tal jierren rekke hy oan 't wurk op it fabryk yn Sleat. Ek hat er frachtweinsjauffeur by Veenstra yn Heech west, mar doe't er Annie Sinnema yn Riis moete by Anneke

Grönloh en se waarden it iens tegearre, woe Annie him net salang kwyt troch al dy bûtenlânske reizen. Se trouden yn 1967 en Jan kaam noch efkes op 't fabryk yn Sleat. Al ridlike gau koe hy by DE op 'e Jouwer oan' e slach en dêr hat er fan 1973 oan syn VUT yn 2005 ta wurke. Jan koe net stilsitte.

Neist syn wurk sutele hy mei kalinders en Filippusboekjes, fan Marten Haga naam hy de NCRV-kalinders oer en mei kryst sutele er krystbakjes út, dy't er earst yn Reahel ynkocht. Ek hat er wat siedhannel der neist dien, dat er oernommen hie fan syn skoanheit. Jan pakte alles oan om syn húshâlding sa goed mooglik troch de tiid te krijen.

Jan hat ek jierren koster fan de Griffimearde Tsjerke yn Sleat west. Doe't it Samen op Weg waard, hat er dit noch in skoft tegearre mei Pé Tiemersma yn' e Herfoarme Tsjerke dien. Mar fertriet bleau harren net besparre. Harren earste berntsje, in jonkje, waard dea berne. Doe kaam Aukje en dêrnei krigen hja wer in jonkje, dat mar ien dei libbe hat! Oan beide kanten wiene tragyske ferliezen fan broers troch deadlike ûngemakken. Boppedat krige Annie 5 jier lyn kanker en dat luts Jan him ek tige oan. Mar de lytse pakesizzer Isabella, dy't in jier letter berne waard, fergoede in protte. Jan wie mâl mei har! Yn 2007 moast Jan sels in swiere hertoperaasje ûndergean en dêrnei is hy nea de âlde wer wurden.

Yn 1975 moast Sleat, nei it fuortgean fan âlde Hogeterp, in nije boade hawwe. Mei Ids v.d. Tempel pakte Jan dit op. Hy wie mei syn 29 jier de jongste boade fan de regio. Syn earste klant wie Van der Land, syn âld baas. Nei it ferstjerren fan Ids syn frou, die Jan it boadewêzen allinnich. Dit hat er 34 jier dien! Yn 1984 kaam er boppedat as ponghâlder yn 't bestjoer: dit hat er sa'n 20 jier dien. Ek ûnderhoud Jan in hiele protte grêven.

By in begraffenis wie Jan altyd like alert – seach en murk alles en hold alle dingen skerp yn' e gaten. Waard der wat fergetten? Jan wie der daliks by.

Ek it regeljen en organisearjen die Jan tige diskreet en netsjes. As boade hat Jan by ferskeidene lju yn Sleat en Tsjerkgaast (dêr't er ek boade wie) oer de flier west.

Foar syn hertoperaasje hie Jan syn eigen begraffenis op papier al hielendal regele. Jan wist, wêr't er syn help sykje moast, want as tekst hie Jan keazen : "Wees niet ongerust, maar vertrouw op God" Jeh 14:1. Dit hat Jan rêst brocht.

Sleat sil him fuort net ferjitte.

Tetsje van der Sluis

SINTERKLAAS INGEHAALD

in Sloten zaterdag 28 november.

Afgelopen zaterdag is de Sint en z'n gevolg eindelijk in Sloten aangekomen. Na heel veel regen en wind, scheen gelukkig 's middags toch nog een waterig zonnetje en konden Sint en zijn Pieten veilig aanmeren in Sloten. Onder de muzikale "peper"noten van

het korps Stêd Sleat, was het niet lang wachten op de stoomboot.

Sinterklaas werd welkom geheten door één van de vier samenstellers, Hanny Bergsma-Sikkes, van het boek "Monuminten fan fleis en bloed" 65 levensverhalen van Sleattemers. Omdat Sinterklaas volgende week jarig is, werd hem een exemplaar aangeboden van deze prachtige jubileum uitgave van stadsblad "De Stadsomroeper" Sloten. Hierin staan vele bekende Slotenaren en uiteraard kent Sinterklaas iedereen nog erg goed.

Sinterklaas had ook gehoord dat er een kersverse Ridder in Sleat woont. Gerben Stegenga heeft bij de presentatie van

het jubileumboek deze Koninklijke onderscheiding ontvangen van onze burgemeester Hoornstra. Gerben moest dit cadeau van de Sint nog wel even signeren, hij is namelijk één van de vier samenstellers.

En wat gebeurde er toen? Hingen daar de beruchte steendieven aan de Lemsterwaterpoort? Dachten ze nou werkelijk dat er goud in die mooie goud gele oude steentjes zit. Missen er daarom overal stenen uit de muren. En zijn daarom de trapopgangen verdwenen? Gelukkig waren onze stadswachten, Jan Steensma en Pieter Steenstra zeer alert.

Zijn konden zeer snel het beruchte duo Joop Dobbelsteen en Ruud Kalksteen in de kraag vatten. Zij kregen hierbij hulp van onze sterkste man Hans Lolkema. Gelukkig maar! Hans trok de mannen zo omhoog. En hierna konden de stadswachten de boeven afvoeren.

Nu kon de traditionele rondrit met paard en sjees door de stad aanvangen onder begeleiding van muziekvereniging Euphonia uit Bakuhuizen en hun majorette Pietjes.

Iedereen liep dan ook mee in de feestelijk optocht. Bijna alle kinderen hadden hun eigen gemaakte mijter of zwarte pietenpet op. Na afloop in de Poarte was het nog zeer spannend. Want wat moest er met de boeven gebeuren. In de gevangenis? Of mochten ze een

liedje zingen voor de Sint. Nou dat durfden deze boeven niet eens. In het gevang ermee. Later hebben ze zich toch bedacht en alsnog een liedje gezongen voor Sinterklaas.

Nadat de Sint was uitgezwaaid, was er voor alle jeugd ter afsluiting nog een disco in de Poarte. En zo kon iedereen na afloop moe en voldaan naar huis met chocolade letter en cadeautje. En nu maar aftellen tot pakjesavond. En wie nog een jubileum boek voor zichzelf in de schoen wil hebben, kan zich telefonisch melden bij één van de samenstellers: Pieter Albada, Hanny Bergsma, Corrie Lefferstra of Gerben Stegenga.

Stichting Feestcommissie Sloten

GAASTERLAN-SLEAT PROMOTION

Schakel in het toerisme

Terugblikken geeft duidelijkheid. Wat vertellen de cijfers. Heeft de recessie ook in ons gebied toegeslagen of mogen wij voorzichtig concluderen dat er best aardig gedraaid is. Uiteraard behoren wij het liefst tot die laatste groep. Iets waar wij van Gaasterland Promotion ons graag voor inzetten. Bezoekersaantallen vertellen ons dat we ongeveer 3000 gasten meer informatie hebben kunnen verstrekken dan vorig jaar. Uiteraard hebben wij niet stilgezeten. Beurspresentaties tijdens de Vakantiebeurs, Boot Holland en de Country Fair Friesland evenals de aandacht in de media, w.o. omrop Fryslân tv, een omslag van de Allerhande (Albert Heijn), de media aandacht van de Luistertochten, Meimaand fietsmaand, Nationale wandeldag en Nationale Monumenten Dag e.a. hebben bijgedragen om onze gemeente te promoten. Allerlei p.r. inspanningen wellicht die bijdragen aan het wekken van interesse in onze mooie gemeente Gaasterlân-Sleat. Misschien hebben de p.r. activiteiten toch hun vruchten afgeworpen.

Nieuwe toeristische gids

Topper dit jaar is de verschijning van de nieuwe **viertalige** toeristisch gids Gaasterlân-Sleat Holiday Magazine welke in samenwerking met bureau Friesland-Holland uit Wolvega tot stand is gekomen. Deze gids wordt rondom verspreid bij o.a. ondernemers, (buitenlandse) winkelcentra en (internationale) beurzen. Door de intensiteit van verspreiden en verspreidingsgebieden draagt dit bij tot het nog beter zichtbaar maken van onze streek met het complete toeristische aanbod. Ook in de toekomst willen wij de beurspresentaties beter benutten wat uiteraard weer afhankelijk is van de beschikbare gelden. Opvallend in de afgelopen periode is verhoging in bezoekersaantallen van Belgen. Opmerkelijk is ook het aantal Amerikanen dat onze streek bezoekt.

Schakels..... Wij schakelen graag!

Om een ketting (lees: Gaasterlân-Sleat) stevigheid of uitstraling te geven, horen de schakeltjes (lees: toeristisch, recreatieve ondernemers, musea etc.) aaneen geschakeld te zijn. Om ons gebied te promoten is het belangrijk om draagvlak te creëren. Gelukkig zien steeds meer ondernemers dit gezamenlijke belang in door ons financieel te steunen. Gaasterland Promotion biedt graag samen met de ondernemer, de gast de juiste uitstraling en aantrekkingskracht. Zonder de ondernemer kunnen wij niet 'schakelen'. Een knusse slaapplek, een uniek evenement, een hapje eten, informatie over uniek vervoer over land en water, bijzondere plekjes, wij adviseren graag.

Continu benaderen wij potentiële donateurs en laten hen graag het belang van een Toeristisch Informatie Punt (TIP) zien.

Afgelopen jaar mochten wij vele nieuwe donateurs verwelkomen en daar waren dit jaar ook weer een aantal uit Sloten bij!

Bijeenkomst donateurs Gaasterland Promotion

Op woensdag 11 november j.l. vond er een donateuravond plaats in het hoofdkantoor van Gaasterland Promotion te Oudemirdum. De opkomst was geweldig, want voorzitter Henk Brouwer uit Sloten kon plm. 35 belangstellenden verwelkomen. Op de agenda stond o.a. ontwikkelingen, inzet en kansen 2010. Zowel voor als na afloop van de vergadering kon het informatiecentrum Mar en Klif nog bekeken worden en werd er duidelijk "genetwerkt". Ook was er een afvaardiging van het college van B & W en agentschap Balk aanwezig. We kunnen positief terugzien op een goede avond.

Hoe speel ik 'in' op de seizoenen.

Mar en Klif gooit ook deze winterperiode op zaterdagen de deuren op De

Brink 4 in Oudemirdum weer wagenwijd open! De proef is geslaagd in 2009 en daarom wordt de verruiming van de openingstijden in 2010 voortgezet.

Vanaf 1 november j.l. t/m 27 maart 2010 zijn we iedere zaterdag weer geopend van 11.00 uur tot 16.00 uur.

Tijdens de kerst- en voorjaars vakantie, met uitzondering van de feestdagen, dagelijks! Daarbuiten is het

bezoekerscentrum telefonisch en via email bereikbaar. Binnen bezoekerscentrum Mar en Klif/Gaasterland Promotion wordt naast een uitgebreide toeristische informatie, een prachtige indruk gegeven van het landschap, de natuur en cultuurhistorie. Een All weather of Elk weer voorziening binnen de gemeente Gaasterlân-Sleat.

KLW

SPORT

HANS LOLKEMA EN DE HIGHLANDGAMES

Voor de meesten begint in juni het vakantie seizoen maar voor Hans Lolkema begint dan het seizoen van de Highland Games.

Drie jaar geleden is Hans overgestapt van nationale en regionale wedstrijden naar de internationale wedstrijden. De internationale wedstrijden zijn meestal op uitnodiging. Uiteraard word je door de prestaties van de nationale en regionale wedstrijden geselecteerd. Afgelopen seizoen heeft Hans voor verschillende wedstrijden een uitnodiging ontvangen. Begin juni is Hans vertrokken naar Schotland voor twee Highland Games wedstrijden. Deze wedstrijden gebruikte hij als voorbereiding en training voor het EK Highland Games in Bressuire in Frankrijk. In een sprookjesachtige omgeving en onder het toezien van ruim 8000 toeschouwers kon Hans de aanval van de meeste

tegenstanders weerstaan. Alleen de Europese Kampioen Gregor Edmunds eindigt voor hem in het eindklassement.

Dat Hans dit weekend in vorm was, blijkt wel uit de eindstanden en behaalde scores van de zes onderdelen. Hij won namelijk twee onderdelen, steengooien en gewichtgooien over een balk. Op de overige onderdelen werd hij tweede of derde. Op de eerste dag won hij ook nog het biervatgooien in een nieuw veldrecord. Helaas telde dit onderdeel niet mee voor het eindklassement.

In juli reisde Hans wederom af naar Schotland voor drie wedstrijden om zich voor te bereiden op het wereldkampioenschap in Edinburg. In één van de drie wedstrijden in het schotse Inverary is ook het wereldkampioenschap Cabertors (boomstamgooien) gehouden. Op dit onderdeel en na eigen zeggen zijn favoriet, werd hij tweede. Tijdens het WK in Edinburg, waar veertien nationaliteiten aan meededen, werd hij zesde. Met twee persoonlijke records op de onderdelen gewichtslingeren en boomstamgooien was de zesde plaats in het eindklassement het maximale haalbare.

Het WK dat op een landgoed van een kasteel werd gehouden, werd geopend door Prins Charles van Groot Brittanië. Verspreid over de twee dagen waren er meer dan 60.000 duizend toeschouwers aanwezig. Wat het meeste indruk op Hans heeft gemaakt in dit weekend was het diner en gesprek met Prins Charles en echtgenote Camilla Parker-Bowles.

Van de vier weken bouwvakvakantie, was er voor het gezin Lolkema één weekje samen en de overige weken zat Hans voor Highland Games wedstrijden in Canada en Amerika. Ook bij deze wedstrijden eindigde hij in het eindklassement bij de eerste vier.

Voor alle wedstrijden waar Hans aan mee heeft gedaan, werd hij voor uitgenodigd en hoefde hij zich geen zorgen te maken over de reis en onderkomen. Dit werd allemaal geregeld door de diverse wedstrijdorganisaties.

Om aansluiting bij de wereldtop van de Highland Games te behouden, traint Hans ca. tien tot twaalf uur per week. Hij heeft thuis een kelder ingericht met fitness apparatuur en in de loods van zijn bedrijf heeft hij nog een locatie waar hij droog kan trainen.

Tevens reist Hans regelmatig naar zijn trainingsmaat Aaron Neighbour in Hilversum waar ze in een park aan de techniek werken. Aaron Neighbour is een Australiër en professionele atleet in kogelstoten. Hij heeft al twee keer meegedaan aan de Olympische Spelen. Aaron is dit jaar in Edinburg wereldkampioen geworden en gekozen tot atleet van het jaar.

Hans en Aaron reizen meestal samen naar de Highland Games wedstrijden. Voor het volgende seizoen heeft Hans inmiddels de eerste uitnodigingen al binnen. Zo vertrekt hij eind mei 2010 naar Vancouver Island in Canada, waar de eerste internationale wedstrijd Highland Games 2010 wordt gehouden. We zullen Hans blijven volgen in zijn prestaties en wensen hem uiteraard veel succes het komende seizoen.

VOETBAL CLINIC SC HEERENVEEN

In samenwerking met sc-Heerenveen organiseerde het jeugdbestuur van vv Sleat een voetbal clinic voor alle jeugdspelers van de club. Ruim 60 enthousiaste voetballertjes uit de F, E en D pupillen konden op woensdagmiddag 16 september ervaren, hoe het voelt om een echte profvoetballer te zijn. Uiteraard mocht een speciaal ontworpen voetbalshirt niet ontbreken.

De clinic werd gegeven door Maarten de Jong, oud-speler van sc-Heerenveen, samen met nog twee jeugdspelers van sc-Heerenveen. Op het hoofdveld werd een soort arena ingericht, waarin De Jong verschillende trainingsvormen gaf. Naast de training was er op het veld een spellencircuit uitgezet waarbij punten kon worden gescoord. De verschillende spelvormen bestonden uit balvaardigheden, flipperbal, voetbaldarts en snelheidsschieten. Hierbij werd de snelheid van de schoten gemeten. Na afloop kregen de jongens en meisjes een tas met inhoud met o.a. een DVD en een officieel profvoetbalpaspoort van sc-Heerenveen met daarin de behaalde scores. Mede dankzij de 21 vrijwilligers was het spektakel een groot succes en uiteraard mag de sponsor Siemonsma van C1000 Balk niet vergeten worden die deze middag financieel mee mogelijk maakte.

En nu maar afwachten of er (super) talent met een speciale Sleatmer schijnbeweging of actie uit voortvloeit? Gezien de glimlach op het gezicht van de voorzitter, deze middag, is hij hiervan al van overtuigd.

En is er niet een gezegde van wie de jeugd heeft, heeft de toekomst?

R.L.

OPROEP VAN GEURT VAN DEN BRINK VAN JOURE:

Wie heeft er nog vooroorlogse foto 's van auto 's met een B kenteken? Deze foto 's wil ik graag lenen, zodat ze opgenomen kunnen worden in het bestand van Tresoar.

Bij Tresoar is een lijst met namen en nummers van deze kentekens en auto 's. Er staan 68 B nummers van inwoners van Sloten op die lijst.

De eerste is 21-07-1909 uitgegeven aan Durk Brouwer nr. B415 en de laatste 30-06-1950 aan Jan Haagsma, nr. B 39928.

Kijk voor de lijst op de site van Tresoar:

www2.tresoar.nl/kentekens

REIS MET TALL SHIP BARK EUROPA

Na 2 dagen bereiken we de Drake straat en krijgen we hardere wind. Het roeren moet eerst wennen vanwege de harde wind. De golven met hun enorme kracht brengen het schip uit haar koers. Je moet dan de stand van het roer weer in de juiste richting zetten. Voor het stuurrad staat de pas, waarop je kunt zien of je op koers licht. Eventuele koersveranderingen worden mondeling aan je doorgegeven. In de stuurhut wordt op een scherm de koers bewaakt. Achter het stuurrad staande kun je ook aan de zeilen zien of ze op de juiste stand staan ten opzichte van de wind.

Waarom...

Drie jaar geleden las ik over de reis van het zeilschip Bark Europa. Het schip had in de omgeving van Antarctica in roerig water een storm getrotseerd van windkracht 10. Dat dit soort schepen naar Antarctica varen, was me niet bekend. Het leek me avontuurlijker om met een zelschip naar Antarctica te varen dan met een luxe cruise schip. Zeilen op zee heeft me altijd aangetrokken. Zo heb ik twee jaar later een plaats geboekt in een 6 persoonshut.

Reilen en zeilen aan boord

Daar deze tocht geen luxe tocht is, maar een reis waarin alle facetten van ouderwetse zeemannsbestaan aan boord worden ervaren. Het schip staat geregistreerd als opleidingsschip en in deze hoedanigheid wordt iedereen gemonsterd als reisbemanning. Dit betekent dat je

meer dan op een cruisschip op de hoogte gebracht wordt van de uitgebreide veiligheidsmiddelen. Je wordt ingedeeld in wachten: van 4 uur wacht en 8 uur slaaptijd.

Na verblijf van 2 dagen in Ushuaia in het Drake hostel monteren we aan boord op de bark Europa. We komen om 5 uur 's middags aan boord en constateren dat het schip er keurig en onderhouden uitziet. We worden ontvangen met koffie en oliebolletjes. De kapitein geeft ons enige informatie, waarna de introductie van de crew volgt.

Na het tanken van dieselolie gaan we door het Beagle kanaal richting Kaap Hoorn en constateren dat het steeds harder gaat waaien. In de nacht is de wind zo hard dat je nauwelijks een voet van de grond kan doen. We hebben de wacht van 20:00 – 00:00 en moeten de wacht op het

Ushuaia, einde van de wereld

voordek verrichten. Ikzelf ben niet in actie geweest, omdat er voldoende andere leden zijn. Om 8 uur is de wacht weer afgelopen en kunnen we naar bed. Vandaag wordt de tijd besteed om de zeilen te zetten en te strijken. Het is moeilijk te onthouden waar de vele touwen voor dienen. De zeilen hijsen is redelijk zwaar werk en wordt met meerdere personen gedaan. Vannacht hebben we wacht van 12 tot 4 uur. Om 12 uur gaan we met 2 personen naar de uitkijkposten voor op het schip. Vannacht hebben we dienst aan dek en gaan we op de uitkijk zitten om te kijken of er andere vaartuigen zijn. Het is de bedoeling dat we melden aan de stuurhut: "Schip in zicht". Vanwege de harde wind zijn er lijnen gespannen waaraan je de veiligheidshaak kunt koppelen om niet over boord te vallen. Ook op je zitplaats

koppel je je

vast om niet mee gesleurd te worden door de hoge golven die eventueel over het voordek kunnen rollen. Je moet wennen aan het schuinhangen van het schip. Als de golven het schip nog meer slagzij laten maken gaat degene die aan de bakboordkant zit omlaag. Degene die aan stuurboord zit gaat omhoog. Na een poosje geeft de reactie van het schip je het gevoel dat je echt op zee bent. Ik geniet er van.

Na een half uur uitkijk hebben we een pauze van een half uur. Daarna moeten we met ons tweeën bij het roer staan en sturen we om beurten het schip. Degene die door wordt afgelost, verelt je welke koers je moet houden. De middelen om koers te houden zijn het kompas en de roerstand- aanwijzer. Om het schip te sturen

moet je regelmatig het schip op koers zetten. Dor de hoge golven wijkt de koers af. Wanneer je te ver van de koers afwijkt, komt er iemand uit de stuurhut met instructies om het schip weer op koers te zetten. De koers wordt in de stuurhut aangegeven op radar. Ook aan de zeilen kun je zien dat je uit koers ligt.

Het half uur van de wacht helpen we nog de crew bij het zetten van de zeilen. We bereiken rond 9 uur de Shetlands eilanden. De zeilen worden gestreken en we varen de Bay binnen van het Barientos eiland, één van de Aitsho eilanden. Inmiddels liggen we voor anker en zien al Pinguïns op het strand. In de middag worden we voor de eerste keer met de

Zodiaks aan wal gebracht en lopen al spoedig tussen de Pinguïns. We zien verschillende soorten vogels o.a Kaapse duiven, Witkin stormvogel tjes en Albatrossen.

Onderweg naar Deception Island zien we orka's en in de verte het spuiten van de walvissen. We hebben een wandeling gemaakt rond een gedeelte van het meer op het eiland. We nemen een duik in het koude water en daarna in het er naast gelegen warme! water. We hebben verder het oude en vervallen

walvisstation met hangar en bijbehorende huizen en bootjes bezocht, welke behoorlijk beschadigd waren in de laatste vulkanische eruptie.

's Ochtends vroeg om 6 uur haast ik mij naar het dek om foto's te maken van de eerste drijvende ijsbergen. We komen aan bij het eiland l' Astrolabe. We gaan met een Zodiak het woelige water op en bekijken een deel van de buitenkant van het eiland. We maken foto's van de zeehonden (Seals)

die nieuwsgierig om de Zodiak heen zwemmen. Straks vertrekken we naar het plaatsje Espreanza in Hope Bay. Onderweg naar het plaatsje Esperanza moeten we tussen eilanden door die horen bij het Antarctisch schiereiland. Er zijn weer veel ijsbergen en we varen langs veel drijvend ijs. Eén keer varen we tegen een ijsberg aan, waardoor er verf van de boot verdwijnt. Bij Esperanza aangekomen krijgen we een rondleiding langs de verschillende bezienswaardigheden van het walvisstation. We kunnen er ook postkaarten kopen in het postkantoor. Ze kosten maar liefst 5\$ per stuk, dus dat laat ik maar zitten. Hierna gaan we nog naar

het eiland Bruwen Bluf voor een wandeling tussen de Seals en de Pinguïns. We zijn om 7 uur 's avonds terug na een dag vol actie.

De volgende dag varen we heel langzaam richting Devils Hill. Langzaam omdat er veel ijsblokken, kleine en grote, in het water liggen. Soms raken we er één aan en voel je de boot even schudden. Eén keer varen we recht op een vrij groot stuk ijs. Peter, een medereiziger en ik stonden voor op de

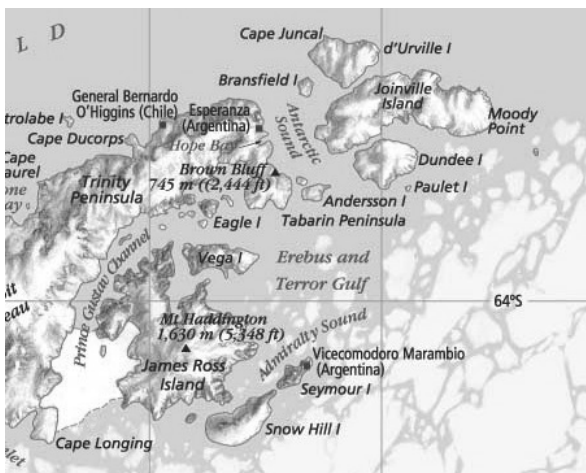
boegspriet en gaven aan dat het verkeerd ging. Er werd niet op gereageerd. We hielden ons goed vast en waren gelukkig aangekoppeld

met een veiligheidsriem, zodat ons niets kon gebeuren. Even later meerden we af aan een hele grote ijsschots. Met veiligheidszwemvesten aan konden we op deze schots foto's en films maken. Ook werd er een partijtje rugby gespeeld. Het was gezellig op de ijsschots.

Een uur later varen we verder naar de Devils Hill. Na de lunch zijn we met de boten naar Devils Hill gebracht. We maken een wandeling naar de top van de twee bergen.

Om 5 's middags is iedereen weer op het schip.

Vanmorgen ben ik een voor het eerst naar het laagste kraaiennest geklommen. Ik heb Peter gevraagd om me even te instrueren. Het ging vrij gemakkelijk gelukkig. We hebben vandaag wederom Orka's gezien.

Onderweg naar ons volgende doel, Herbert Sound, zien we 4 Orka's. Ik heb er een paar van op de foto gekregen. In Herbert Sound gaan we aan land. Het is stralend weer, en we maken een voettocht van anderhalf uur. Het eiland is

nog niet eerder bezocht geweest door toeristen.

De volgende morgen wordt het anker opgehaald en varen we richting Snow Hill. Om ongeveer half elf kunnen we aan wal. We bezoeken een houten huisje met daarin een klein museum met foto's van vroegere

tijden. Er schijnt destijds in 1901 een Noor in gewoond te hebben. Regelmatig kom je Noorse namen tegen. Vroeger heeft het Noorse volk

ook veel aan walvisjacht gedaan.

We maken een wandeling tussen de ijsschotsen op het strand.

Het plan is verder te varen naar het Island Paulet, waar we even voor anker gaan voor een eilandbezoekje, voordat we koers zetten richting South Georgia.

Om de grote ijsbergen te omzeilen passeren we Elephant Island aan de linkerkant. Om 9 uur worden we aan wal gebracht op Paulet Island. Met 12 personen klimmen we naar de hoogste top. Deze is ongeveer 300 meter hoog.

Om elf uur zijn we weer terug op het schip. Het is 2 uur 's middags als we richting Elephant Island varen. Als we in South Georgia

aan komen wijzigt het wacht-schema. De wachters op het voorschip krijgen een mobiele telefoon om eventuele onregelmatigheden door te geven aan de kapitein, zoals het waarschuwen voor gevaarlijke ijsbergen.

We varen nu langs de opening van het Antarctisch schiereiland en verlaten de Weddell Sea. We hebben geen tijd genoeg om in de buurt van

Elephant Island te komen en varen

er voorbij. Zodra we weer in woeliger water komen, worden er weer een aantal mensen zeeziek.

We hebben de wacht tussen 6 en 10 uur en liggen op koers richting South Georgia.

Jan Bergsma

FIBROSE KINDEREN OP VAKANTIE

De komende periode rond kerst en oude en nieuw zullen velen van u weer de nodige kerstkaarten ontvangen.

Als u de op een envelop geplakte postzegels of kaarten met porto inlevert op onderstaand adres dan bewijst u de kinderen die fibrose (ook wel taaislijmziekte genoemd) hebben een grote gunst. Van deze opbrengst kunnen namelijk weer vele fibrosekinderen een week op vakantie. Ook balpennen, sigarenbandjes, speldjes, Douwe Egbertspunten, telefoonkaarten en W.G.van der Hulstboekjes kunnen worden ingeleverd. Wij zorgen er dan weer voordat alle spullen in Sneek komen waar vele vrijwilligers al meer dan 25 jaar bezig zijn voor deze fibrosekinderen. Dus een heleboel vakantieplezier voor een klein beetje moeite van uw kant. Het inleveren kan gebeuren bij:

fam. K. Ykema	of: GEMEENTE
Heerenhoogweg 7	Dubbelstraat 1
8563 AK WYCKEL	8561 BC BALK.

Alvast bedankt namens de fibrosekinderen.

OORLOGSWINTER:

Van mijn broer Jelle Venema (geb. 11 augustus 1928), die in Sloten is opgegroeid en nu in Canada woont, ontving ik een verhaal over een bijzonder ervaring in de laatste oorlogswinter. Hij voelt zich nog steeds nauw betrokken bij Sloten.

Ik heb de stellige indruk, dat bij het ouder worden, zijn gedachten steeds meer terug gaan naar zijn jeugdjaren in Sloten. Hij heeft een abonnement op "De Stadsomroeper". Wij hebben regelmatig telefonisch contact en dan komt Sloten altijd wel aan de orde. Bij één van de laatste telefoongesprekken, vertelde hij over een bijzondere ervaring op de vroege morgen van de Eerste Kerstdag van de laatste oorlogswinter. De laatste oorlogswinter, een tijd van veel moeilijkheden, schaarste, onzekerheid en onveiligheid. Normaal leven bestond niet meer. Alles was op rantsoen, winkels praktisch leeg. Kinderen gingen niet meer naar school. Geen brandstof ! Speruur van 8 uur in de avond tot 5 uur in de morgen. Niemand mocht zich zonder speciale toestemming op de openbare weg bevinden. Voor alles was in die tijd ook een speciale vergunning nodig.

Maar ondanks alle problemen wilde muziekvereniging "De Bazuin" op de vroege morgen graag een Kerstconcert geven. De zaak werd voorgelegd aan de burgemeester. Deze moest hiervoor toestemming vragen aan de

Duitse bezettings autoriteiten. Het lukte, de toestemming kwam. Weihnachtsfest heeft voor de Duitsers namelijk een hoge emotionele waarde.

Op Eerste Kerstdag voor zonsopgang kwamen de leden van "De Bazuin" bij elkaar op het dak van de Marechaussee Kazerne, het hoogste punt van de stad. Het was een prachtige morgen. Mijn beppe Marijke woonde in Wyckel, halver- wege tussen de monumen- tale kerk en Bargebek. Zij was die morgen even buiten en hoorde de muziek. Ze is weer naar binnen gegaan om een jas aan te trekken en is toen buiten op de "reinwetterbak" gaan zitten om te genieten van de Kerstliederen. Later in de Kerk hoorde mijn beppe van veel mensen dat die hetzelfde hadden gedaan. Iedereen had heel erg gewaardeerd! Beide Kerstdagen was het prachtig weer en niet erg koud. Mooi weer om te schaatsen. Honderden hectares land stonden onder water. Er waren geen kolen voor het stoomgemaal in Tacoziyl. Het ijs was een plaats waar veel mensen, vooral jongeren bij elkaar kwamen om te schaatsen en hier golfengte en daardoor werd het luisteren wel bemoeilijkt. Verder was het in bezit hebben van een radio levensgevaarlijk. Als jongen ging ik vaak naar buurman Jan Poepjes (Jan en Afke) die het risico nam. Het begon altijd met een klopp op de deur "Beethovens vijfde symphonie" en daarna kwam:

"Hier is radio Oranje, de stem van strijdend Nederland" en het eindigde met "Hoe moeilijk ook de dag, hoe zwaar ook de tijding, wij zijn weer een dag dicht bij de bevrijding".

Dit uiteraard om de mensen moed in te spreken.

Ik was toen 16 jaar en dus een leeftijd om alles bewust mee te maken en om ook nooit weer te vergeten.

Je hebt het ondervonden om onder dictatuur te leven en destemeer waardeer je het om vrij en veilig te kunnen leven.

Met vriendelijke groet van: Ultsje Venema fan De Jouwer.

1945: LIMBURGSE EVACUÉS IN GAASTERLAND EN DIRECTE OMGEVING

Vrijdag 26 januari 1945 komt een hele grote groep ziekelijke en vermoeide Limburgse evacués aan in de Boerenschool (villa Mooi Gaasterland) van de Nederlandse Landstand te Rijs. Met de nodige dramatiek hadden zij een week lang met 55-95 personen in een goederen-ofveewagon door Duitsland gereisd. De gaarkeukencommissie

uit Balk (bestaande uit Tjalke de Boer met 9 vrijwilligsters) zorgt bij de opvang voor de maaltijden. De Gaasterlandse evacuatiecommissie o.l.v. verzetsorganisator Benjamin H. Steegenga uit Balk gaat huis-aan-huis door Gaasterland om voor onderdak te zorgen. Vrijwilligers zorgen dat de groep wordt ontluisd en van verdere lichamelijk ongemakken worden ontdaan.

LIJST VAN AANWEZIGE PAARDEN IN DE GEMEENTE S L O T E N (Vr.).			
Dijk van der Goot	1 paard	15 j. oud.	
Wed. Wiarda	1 paard	15 j. oud.	
K. Tromp	1 paard	10 j. oud.	
Breiner	2 paarden	7 en 6 j. oud.	
G. Bakker	1 paard	9 j. oud.	
Haarlem	1 paard	15 j. oud.	
P. de Vlingt	3 paarden	16, 14 en 6 j. oud.	
R. Visser	2 paarden	20 j. oud.	
Gronhof	1 paard	6 j. oud.	
Vennema	1 paard	10 j. oud.	
TOTAAL 14 paarden. Alle eigenaars willen de paarden liever behouden.			
Allen zijn koudbloedig.			

Verder is heel weinig bekend gebleven van de honderden Limburgse evacués die vanaf 26 januari 1945 tot eind mei/begin juni 1945 in Gaasterland en directe omgeving bij gastgezinnen werden opgenomen. Zij werden uit Limburg verdreven vanwege de grote gevechten tussen geallieerden en Duitsers. Ondanks verschillen in taal, geloof en cultuur hebben zich hier (voor zover bekend) geen grote problemen voorgedaan. Wat wel bekend is dat er in deze verblijfsperiode zeven Limburgers op de R.K. begraafplaats in Bakhuizen begraven zijn. Er is niets meer op deze begraafplaats dat hieraan herinnert. Alleen persoonsgegevens zijn nog te vinden in de burgerlijke standregisters van de gemeente Gaasterlân - Sleat,

gemeente Nijefurd en in het begraafregister van de R.K. Kerk in Bakhuizen. Omdat in overlijdensakten nimmer het overlijdens adres wordt opgenomen, kan er geen verder onderzoek plaatsvinden.

Er zijn 4 herbegraven en overgebracht naar Limburg. Dat zijn:

Eggers, Godefridus Hubertus
Dingelstad, Petronella Leonarda Maria
van Herten, Gertruda Hubertina Maria
Homs, Willem

Overleden	Begraaf datum	Naam en Voornamen	Leef-tijd	Woonpl.	Overl. te
15-02-45	19-02-45	Eggels , Godefridus Hubertus	65 jaar	Swalmen	Hemelum
19-02-45	21-02-45	Dingelstad , Petronella Leonarda M.	4 mnd.	Swalmen	Hemelum
25-02-45	28-02-45	Heijnen , Johannes Hendrikus	69 jaar	Swalmen	Oudega
01-03-45	05-03-45	Theunissen , Peter Johannes H.	½ jaar	Beesel	Hemelum
05-03-45	07-03-45	van Herten , Gertruda Hubertina M.	2 jaar	Maasniel	Warns
16-03-45	19-03-45	Bartels , Maria Theresia Henrica	2 jaar	Venlo	Oudemirdum
22-03-45	26-03-45	Homs , Willem	62 jaar	Roermond	Oudemirdum

Om deze gebeurtenis als geschiedschrijving te kunnen vastleggen, wil ik graag met mensen in aanraking komen die nog contact hebben met de destijds evacués of met hun familieleden. Verder ben ik nieuwsgierig naar de achtergronden van deze overleden personen en in welk gezin zij zijn overleden.

Graag ontvang ik – liefst schriftelijk – wetenswaardigheden over deze heftige periode. Verder zijn al uw informaties of foto's over de gehele periode - van en met de Limburgse evacués - bij mij van harte welkom. Met uw informatie kan ik in Limburg doelgerichter gegevens achterhalen.

Jan Geert Vogelzang

DE HEL VAN '63 Zondagmiddag 13 december 2009

Vanaf 17 december 2009 is DE HEL VAN '63 te zien in meer dan 100 bioscopen www.dehelvan63.nl

De wereldpremière vindt plaats op **zondag 13 december 2009** in de Friese hoofdstad Leeuwarden. Verspreid over twee voorstellingen zullen 's middags en 's avonds maar liefst 6000 mensen, jong en oud, film- en schaatsliefhebbers en een aantal elfstedentocht-winnaars de wereldpremière bijwonen. Hiervoor wordt WTC Expo speciaal verbouwd tot de grootste bioscoop van Nederland. Met super Dolby Digital 5.1 geluid. Een bijzondere locatie omdat op deze plek, de voormalige Frieslandhallen, van oudsher de start (inschrijven) en het eindpunt (uitreiking van de medailles) van de elfstedentocht plaatsvonden.

Een première m.m.v. De Kast met Syb van der Ploeg die o.a. de titelsong *De Hel* zingt.

JAPANS ONDERZOEK START IN SLOTEN

Wetenschappers van de Universiteit van Tokio, onder leiding van Prof. Dr. Takeshi Ito, hebben in november onderzoek gedaan in Sloten. Ze willen vanuit een architectonische en stedenbouwkundige invalshoek nagaan hoe deze steden zich hebben ontwikkeld. Het bezoek aan Sloten zal het eerste deel zijn van een onderzoek naar de elf Friese steden. Provincie

Gaasterlân-Sleat en de St. Vrienden van Sloten hebben inmiddels overleg gehad over de studie en werken er van harte aan mee.

De wetenschappers hebben in hun onderzoek 10 woningen aan de gracht betrokken, uiteraard eerst nadat ze toestemming van de bewoners hadden gekregen.

Bij een eerste rondgang in augustus hebben de Japanners gemerkt dat de Friese steden wat opbouw betreft erg op elkaar lijken. Ze omschrijven de elf steden als satellietsteden. Water is belangrijk bij de vorming en ontwikkeling van de steden, marktpleinen ontbreken, de architectuur vertoont grote overeenkomsten.

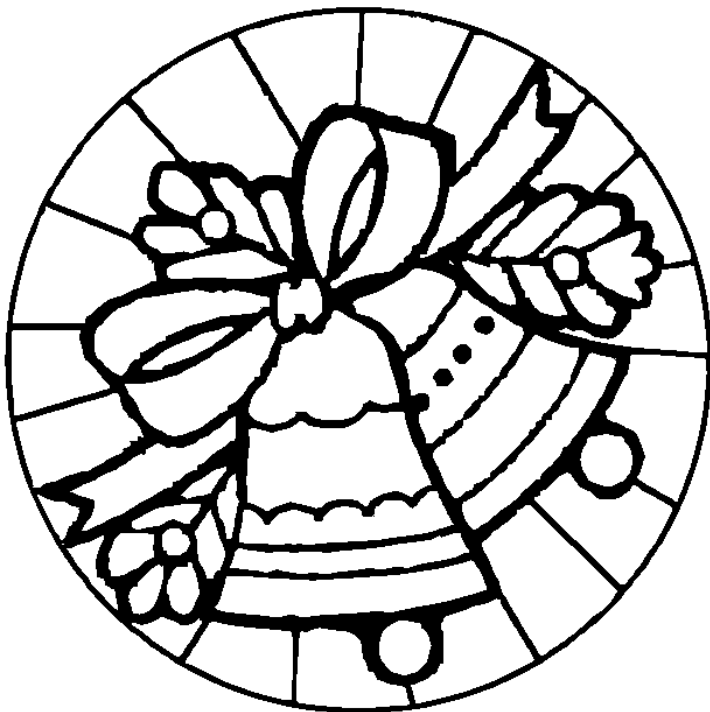
Toch hebben deze steden

zich vrij kunnen ontwikkelen, zonder dwang van bovenaf. Dat intrigeert de wetenschappers. De informatie zal worden geanalyseerd vanuit architectonisch gezichtspunt en gebruikt om het inzicht in de cultuurhistorische en architectonische ontwikkeling in Fryslân beter te begrijpen. De Japanners nemen drie jaar de tijd om onderzoek te doen naar de stedenbouw, de auto- en waterwegen en de sociale de steden. Daarna volgt een vergelijking met de stedelijke ontwikkeling in Cuba, Frankrijk, Italië, Japan en Vietnam en volgt in 2012 een afsluitend congres in Tokio. De Japanse regering betaalt het onderzoek van de Universiteit van Tokio. Commissaris van de Koningin J.A. Jorritsma heeft een Japanse delegatie welkom geheten. De provincie zal verbanden tussen de onderzoekers ondersteunen als dit nodig is. Na Sloten wil professor Ito later in ieder geval nog vijf Friese steden bezoeken. De informatie zal worden geanalyseerd vanuit architectonisch gezichtspunt en gebruikt om het inzicht in de cultuurhistorische en architectonische ontwikkeling in Fryslân beter te begrijpen. De Japanners nemen drie jaar de tijd om onderzoek te doen naar de stedenbouw, de auto- en

waterwegen en de sociale verbanden tussen Fryslân ziet het onderzoek als een bijdrage aan de poging om de Friese Elf Steden op de Werelderfgoedlijst te krijgen. Juist in die procedure is het van belang om aan te tonen dat de steden een bijzondere samenhang vertonen. Ook kunnen conclusies van de onderzoekers niet alleen Japan maar ook Fryslân nieuwe inzichten opleveren voor toekomstige stedelijke ontwikkelingen.

MK

MANDALA KLEURPLAAT

Dreambyld

Miskien bart samar op in dei in wûnder
en komt do wer werom út Kanada.
Do bist dêr jongste faam bij rike minsken
en nei 't ik hearde soest dyn nocht dêr ha.

Miskien sjoch ik dy ûnferwacht wer fytsen
en stoarje ik dy grif wol efkes nei.
Wij sieten jierren op deselde skoalle
mar gyngen dêr gewoan ús eigen wei.

Miskien moat ik wat minder skruten wêze
en sykje tillefoanysk fêst kontakt
al kin soks uteraard gâns mis betoare;
ik ha wol faker nuver pankoebakt.

Miskien kin ik alfêst wat fantasearre
dat ha ik ôf en ta wol faker dien;
dan sjoch ik ús al yn in wente sitten
as man en frou, mei letter
bern.....miskien.

Jan Folmer

De redaksje fan De Stadsomroeper winsket
in elk
Noflike Krystdagen en in sûn 2010 ta.